

ISUSOVE POUKE

IZDANJE ZA UČITELJE

jul, avgust, septembar 2014.

Sadržaj:	
1. Naš uzvišeni nebeski Otac.	5
2. Sin.	11
3. Sveti Duh.	17
4. Spasenje.	23
5. Kako postati spasen?.	29
6. Rasti u Hristu.	34
7. Živeti kao Hristos	40
8. Crkva	45
9. Naša misija.	50
10. Božji zakon	55
11. Subota.	61
12. Smrt i vaskrsenje.	67
13. Drugi Hristov dolazak.	72

ISUSOVE POUKE

Autor: Karlos A. Steger

Broj: 3/2014.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Prevod: Dragana Todoran

Lektura: Tomislav Stefanović

Izdaje:

TIP Preporod, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema: mr Radomir Grujić

Štampa: EURO DREAM, Nova Pazova, 2014.

Tiraž: 500

© [2013] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve®. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagođava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo Biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve®. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve® su ovlašćene da se pobrinu za prevod Biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve® i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

UVOD

BOŽANSKI UČITELJ

Verovatno se svako od nas seća nekog dobrog učitelja, koji je izvršio uticaj na naš život, kome smo se divili i koga smo cenili. Neki učitelji nadžive sopstveno vreme i nastave da utiču na kasnije naraštaje. Mnogi istaknuti učitelji imali su presudan uticaj na život i misli ljudi, i zato su često bili opšte priznati. Isus je, naravno, bio najveći Učitelj između svih.

Njegovi savremenici smatrali su Ga Učiteljem, jer je pokazivao opšte odlike učitelja iz prvog veka. Kao što je i bio običaj, sedeo je prilikom poučavanja naroda. Često je navodio Pismo i tumačio ga. Zatim, imao je grupu učenika, koji su pažljivo slušali Njegove reči, sledili Ga i služili Mu. To su bile osnovne karakteristike učitelja iz Njegovog vremena i oblasti u kojoj je živio.

Međutim, postojale su bitne razlike između Isusa i drugih učitelja. Dok su se oni uglavnom usredsređivali na intelektualni vid neke teme, Isus je imao na umu celokupnu ličnost svojih slušalaca, koje je pozivao da odluče da služe Bogu. Oni koji su imali priliku da Ga slušaju »divljahu se nauci Njegovoj; jer ih učeše kao Onaj koji vlast ima a ne kao književnici«. (Marko 1,22) Hristova vlast je stekla verodostojnost, jer je Njegov život bio u skladu sa Njegovim učenjima. Iznad svega, izvor Njegove vlasti bila je Njegova ličnost. On je poučavao druge istini, jer je On lično bio »Istina«. Kao utelovljeni Bog, govorio je: »Tako kaže Gospod«, a onda bi dodao: »Ali Ja vam kažem«.

Postoje mnogi načini na koje bismo mogli da svrstamo i izložimo Isusova učenja. Bilo bi moguće, na primer, proučavati Njegove kratke priče ili različite propovedi. Sledeći pristup obuhvatio bi razmišljanje o Njegovim razgovorima sa pojedincima i grupama ljudi, i raspravama sa protivnicima. Takođe, bilo bi zanimljivo da se usredsredimo na Njegova dela, stavove i čuda, kojima je, takođe, iznosio važne pouke. Svaki pristup bio bi koristan, ali da bismo dobili sveobuhvatnu sliku Isusovih pouka, pristupićemo Njegovim učenjima sistematično, navodeći primere koji svedoče o tome kako je Isus iznosio određene

teme u različitim prilikama i na različite načine, što će nam pomoći da bolje razumemo Njegova učenja.

Dok ovog tromesečja budemo otvarali Sveto pismo i čitali Isusove reči, zamislimo sebe među pažljivim slušaocima na obronku brda, pored mora ili u sinagogi. Molimo se za zdravo duhovno rasuđivanje da bismo razumeli Njegovu vest i shvatili Njegovu neizmernu ljubav iskazanu na krstu. Dok slušamo Njegov nežni glas kojim nas poziva da Ga sledimo, obnovimo svoju posvećenost da svakoga dana hodimo sa Njim u veri i poslušnosti. Što više vremena provodimo kraj Njegovih nogu, bićemo spremniji da kažemo, kao dva učenika na putu u Emaus: »Ne goraše li naše srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše Pismo?« (Luka 24,32)

Karlos A. Steger radio je kao pastor, učitelj, izdavač i administrativni radnik. Trenutno radi kao dekan Teološkog fakulteta na Adventističkom univerzitetu River Plejt.

NAŠ UZVIŠENI NEBESKI OTAC

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: 1. Jovanova 3,1.

Učenici će:

Saznati: Bolje će shvatiti karakter nebeskog Oca prikazan u Isusovim poukama.

Osetiti: Lično će doživeti ljubav i nežnu brigu nebeskog Oca.

Činiti: Predaće u potpunosti svoj život brižnom Ocu, koji bezgranično voli svoju decu..

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Suštinska osobina karaktera našeg nebeskog Oca je ljubav

- A. Koje značenje ima pripisivanje izraza Otac prvom licu Božanstva?
- B. Na koji je način Isus otkrio Oca za vreme svog boravka na Zemlji?
- C. Koje su osobine našeg nebeskog Oca otkrivene u Isusovim učenjima?

II Osetiti: U ličnom iskustvu možemo doživeti Očevu brigu

- A. Koja vam je Isusova priča najviše pomogla da doživite Božju nežnu brigu i ljubav?
- B. Koja Isusova dela su vam najviše pomogla da osetite ljubav nebeskog Oca?
- C. Zbog kojih obećanja nebeskog Oca najviše cenite Njegovu ljubav prema vama?

III Činiti: Ljubav našeg nebeskog Oca poziva nas na posvećenost

A. Kako možete da izgradite snažniju zajednicu sa uzvišenim nebeskim Ocem?

B. Kako možete pomoći onima koji imaju poteškoća da ukažu poverenje nebeskom Ocu?

C. Šta možete da učinite da podelite Radosnu vest o nebeskom Ocu sa onima koji Ga još ne poznaju.

Zaključak: Sveto pismo svojom celovitošću svedoči o ljubavi našeg nebeskog Oca. Ona je suština Njegovog karaktera. Hristova služba to najbolje pokazuje.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Luka 15,11-24.

Glavno načelo duhovnog rasta: Ništa što smo do sada učinili, ili što bismo mogli učiniti, bez obzira na njegovu neprihvatljivost, ne može da umanjí Božju večnu ljubav prema izgubljenom ljudskom rodu.

Samo za učitelje: U osnovi hrišćanstva nalazi se pojam: „Bog je ljubav“. Najviše navođen tekst iz Svetog pisma počinje sledećim rečima: „Jer Bogu tako omilje svet.“ (Jovan 3,16) Svakodnevnim staranjem, pažljivim slušanjem ljudskih briga i želja, i pre svega, preko Hristove konačne žrtve na Golgoti, naš nebeski Otac stalno pokazuje svoju večnu ljubav. Ironično je to što uprkos Božjim izuzetnim naporima, većini ljudi, kada razmišljaju o Bogu, na um dolaze surovi zahtevi, velika otuđenost i preterano kažnjavanje – što ukazuje na uspeh sotonine nečasne borbe.

Ova pouka usmerava našu pažnju na odlike Božje ljubavi. Iako jedno proučavanje ne može da poništi nakupljeno razočarenje vernika u odnosu sa Bogom, biće dovoljno za predstavljanje istine o Božjem karakteru punom ljubavi, koja će, ako joj se pruži prilika, razbiti tu gorčinu koja može da spreči neke ljude da u ličnom iskustvu dožive delovanje Božje ljubavi.

Uvodna aktivnost: Zamislite da sedite pored vatre ili nekog drugog izvora svetlosti i da se obojeno, providno parče stakla ili plastike nađe između vaših očiju i izvora svetlosti. Istaknite da staklo i plastika prikrivaju pravu boju svetlosti. U ovoj slici izvor svetlosti predstavlja Božju čistu, pravu ljubav, dok obojeno staklo ili plastika predstavlja sotonino izvrtanje istine. Razgovarajte o tome kako se izvor svetlosti (Božja ljubav) menja kada se posmatra kroz filtere u boji (sotonino izvrtanje istine).

2. KORAK – ISRAŽITE

Samo za učitelje: Kad god je Božji uzvišeni karakter bio pogrešno predstavljen, sotona je odnosio pobjedu; i oni koji su napustili lažno prikazanog Boga patili su trpeći posljedice svojih odluka. Život odvojen od božanske ljubavi podstiče bezobzirno ponašanje, sebičnost i gorčinu. Posljedice takvog stava mogu pokrenuti samo propast. Kako ispravno shvatanje neuporedive božanske ljubavi, otkrivene u Isusovim poukama, može da promeni ove razorne obrasce ponašanja? Ovo pitanje stvara okvir za naše proučavanje.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Kao Otac, kao Sin

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Isaija 63,1; 64,8; Jovan 1,18)

Nebeski Otac u Starom zavetu otkriven je preko proročanstva. Proroci su predstavili mnogostrano shvatanje Boga koje je bilo prenošeno u okviru njihove kulture i u svetlosti njihovog ličnog iskustva. Večna Reč (Isus) mogao je uspešno da dovrši portret započet preko proroka zato što je On lično bio Bog i jedno sa Ocem. „Bog koji je negda mnogo puta i različnijem načinom govorio ocevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovijeh preko Sina, kojega postavi Nasljednika svemu, kroz kojega i svijet stvori. Koji budućí sjajnost slave i obličje bića Njegova, i noseći sve u riječi sile svoje, učinivši sobom očišćenje grijeha našijeh, sjede s desne strane prijestola Veličine na visini.“ (Jevrejima 1, 1-3)

Hristov život i učenje predstavljali su telo veličanstvenog pojma koji poznajemo po uzvišenom imenu „Bog“. „Koji je obličje Boga što se ne vidi.“ (Kološanima 1,15) Međutim, čak i Hristov najuži krug učenika, koji su činili Dvanaestorica, sporo je to shvatao. „Reče Mu Toma: Gospode, ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? Isus mu reče: Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza Me. Kad biste Mene znali onda biste znali i Oca Mojega; i otsele poznajete Ga, i vidjeste Ga. Reče Mu Filip: Gospode, pokaži nam Oca, i biće nam dosta. Isus mu reče: Toliko sam vrijeme s vama i nijesi Me poznao, Filipe? Koji vidje Mene, vidje Oca; pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca? Zar ne vjeruješ da sam Ja u Ocu i Otac u Meni? Riječi koje vam Ja govorim ne govorim od Sebe; nego Otac koji stoji u Meni On tvori djela.“ (Jovan 14, 5-10)

Sva Isusova dela, Isusov život, kao i Njegova učenja otkrivaju Oca. Isus je prvenstveno preko priča i ličnim primerom poučavao o Očevom divnom karakteru. Neke priče, kao što su priče o bludnom sinu, izgubljenoj ovci i dobrom Samarjaninu, na veoma slikovit način otkrivaju dubinu neuporedive Božje

ljubavi. Razmislite o sledećem: Ako udaljavanje od Božjih zapovesti znači lično odlutati od Boga, šta možemo da učinimo da bismo bili više usredsređeni na Božji zakon?

Razmislite o ovome: Isus je tvrdio da videti Njega znači videti Oca. Šta je Isus time mislio? Na koje načine Isus danas nama otkriva Oca?

-Zašto hrišćanski roditelji treba da na odgovarajući način prikažu ljubav svog nebeskog Oca?

II Neograničeno saosećanje

(Podsetite se u razredu tekstova iz Knjige proroka Jeremije 31,3; Psalma 103,13. i 1. Jovanove 3,1)

Jeremija, psalmista David i Jovan, ljubljeni učenik, daju upečatljivu sliku Božje ljubavi. Ta ljubav ne samo da nam otkriva ko je On; već predstavlja blisko otkrivenje dubokih čežnji u božanskom srcu.

Šta je to za čim Božje srce najviše čežne? Taj odgovor dobijamo preko proroka Jeremije: Bog čežne da izlije ljubav na svoj narod. On se lično javlja proroku da potvrdi svoju duboku ljubav prema Izrailju: „Ljubim te ljubavlju vječnom, zato ti jednako činim milost.“ (Jeremija 31,3) Ovo poglavlje počinje jasnom tvrdnjom, ističući da je Bogu dobro poznata naša duboka potreba da budemo uvereni u Njegovu božansku milost i nežnost. On objavljuje svoju ljubav prema svom narodu i naziva je večnom. Kao i suština Božjeg bića, Njegova ljubav nema ni početak ni kraj. Ona je neuništiva i nepromenljiva; jednom data, ne može biti povučena. Kakvo poverenje i sigurnost uliva takva bezuslovna ljubav?

Zapazite sledeću veličinu Božje ljubavi otkrivenu preko proroka Jeremije. Ona nas uvek približava Njemu. Njegova ljubav je uzvišena i otvoreno izražena; ona nije puko osećanje u stanju mirovanja, već načelo pomirenja i otkupljenja koje stalno deluje. Bog nas privlači k Sebi zato što nas voli. Bog ne prikriva činjenicu da Njegova ljubav ima plan; i On ga otvoreno izvršava i odlučnim mislima, usmerava svu svoju pažnju na to. On jasno kaže da je veliki cilj Njegove ljubavi da nas vrati u savršenu zajednicu sa Svetim Duhom.

Da bi obogatio ovu složenu sliku božanske ljubavi, psalmista nas uverava da je Gospod pun sažaljenja i saosećanja prema svojoj deci koja imaju strah Gospodnji. Ovde psalmista prikazuje jasnu povezanost između Božjeg saosećanja prema svojoj deci i naše poslušnosti. Poslušnošću ne možemo da zaradimo Božje saosećanje; poslušnost je delovanje Božje ljubavi u nama što nas stavlja u najpovoljniji položaj u odnosu prema Bogu, u Njegovoj težnji da nas blagoslovi najpotpunijim izrazom ljubavi. Ovo veliko Srce ispunjeno ljubavlju shvata da naše vreme ističe. Shvata da je naše telo slabo i prolazno.

Bez obzira na naše slabo telo i grešne odluke, Sveto pismo potvrđuje da je

božanska ljubav bezuslovna i očinska po svojoj prirodi. U svojoj poslanici, apostol Jovan preuzima očinsku sliku Boga kao Oca punog ljubavi, koju koristi psalmista, i oduševljen je nepojmljivim vrednostima koje proističu iz takve povezanosti. Ako je Bog naš Otac, onda smo mi usvojenjem kroz Hrista, Njegovog sina, Njegova deca. Ovo zapanjujuće shvatanje snažno utiče, nadahnjujući ne samo poverenje i sigurnost, već i potpuno predanje srca Bogu.

„Dok je nadahnuti apostol Jovan posmatrao visinu, dubinu i širinu Očeve ljubavi prema rodu koji gine, ispunjen obožavanjem i strahopoštovanjem, ne nalazeći podesan jezički izraz kojim bi iskazao veličinu i nežnost ove ljubavi, pozvao je svet da posmatra: 'Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se djeca Božja nazovemo.' (1. Jovanova 3,1)... Takva ljubav ni sa čime se ne može porediti... Neuporediva Božja ljubav usmerena svetu koji Ga nije voleo! Ova misao ima moć da pokori dušu i dovede um u pokornost Božjoj volji.“ (Elen Vajt, Put Hristu, str. 15. original)

Razmislite o ovome: Ako se za nešto kaže da je bezuslovno, to znači da ne može da se zaradi ili zasluži, već samo primi. Ono ne zavisi od onoga koji prima, već od dobrote onoga koji daje. Šta bezuslovni Božji dar ljubavi znači za nas, koji smo poseban objekat božanske ljubavi? Kako vernici mogu da pokažu bezuslovnu ljubav onima koji njima ili njihovim dragim su učinili nešto nažao?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Sotonina surovost je najočiglednija kada osoba u očajanju, ne imajući nade, veruje da nema drugog izbora osim da okonča svoj život. Krivica, sramota, nemir i drugi činoci ponekad navedu ljude, ispunjavajući ih beznađem, da pomisle da su bezvredni i da im nije moguće oprostiti. Samo Božja ljubav koja se ulije u njihov život, može da ih vrati sa tog puta. Apostol Jovan je napisao: „Dječice moja, da se ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom. I po tom doznajemo da smo od istine, i pred Njim tješimo srca svoja. Jer ako nam prigovara srce naše, Bog je veći od srca našega i zna sve.“ (1. Jovanova 3,18-20) Božja ljubav nadmašuje naše samoosuđivanje. Ništa ne treba da nas odvoji od božanskog saosećanja. Ne postoji ništa štetnije od iskazivanja sumnje u Božju dobrotu, Njegovo potpuno oprostjenje i Njegovo saosećanje. Ako članovi razreda ne usvoje ništa drugo do blažene sigurnosti da ih Bog bezuslovno voli, vreme uloženo u proučavanje pouke neće biti uzaludno. Kako mogu steći i razviti tu sigurnost?

Za razgovor:

- Kako vernici treba da potisnu osećanja bezvrednosti i očajanja?
- Šta vam je pomoglo da doživite Božju ljubav?

- Kako vernici mogu da budu osetljiviji prema onima, koji su u beznađu zato što nisu iskusili Božju ljubav?

- Kakvu prednost imamo kad, kao Božja crkva radimo zajedno, a ne pojedinačno, kada je u pitanju širenje Božje ljubavi?

- Budući da ima sve više samoubistava, naročito među mladima, šta bi Božja crkva treba da učini da druge upozna sa Njegovom bezuslovnom ljubavlju, uključujući i mlade?

- Kako deljenje Božje ljubavi sa drugima omogućava vernicima da u svom životu, na još potpuniji način iskuse tu ljubav?

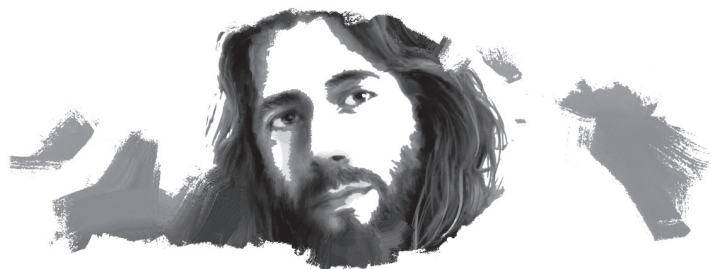
- Kako bi vernici mogli da sruše prepreke koje su u Crkvi podigli prethodni naraštaji gajeći uslovnu ljubav?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Tekst u Jevanđelju po Jovanu 3,16. možda je najpoznatiji tekst u Svetom pismu. Tekst u 1. Jovanovoj poslanici 3,16. koju je napisao isti ljubljani učenik, trebalo bi da bude na drugom mestu. U prvom tekstu naglašeno je Božje podnošenje žrtve kroz koju će ljudski rod biti spasen. Drugi ukazuje na naš odgovarajući odgovor na tu podnetu žrtvu. „Po tom poznamo ljubav što On za nas dušu svoju položi: Mi smo dužni polagati duše za braću. Koji, dakle, ima bogatstvo ovoga svijeta, i vidi brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako ljubav Božija stoji u njemu? Dječice moja, da se ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.“ (1. Jovanova 3,16-18) Sledeća aktivnost predlaže da u praktičnom životu primenimo ono što propovedamo u skladu sa savetom datim u ovim stihovima.

Aktivnost: Aktivnost: Ispitajte svoju društvenu sredinu u potrazi za grupama nevoljenih ljudi. Tu mogu da spadaju samohrane majke u tinejdžerskim godinama, članovi grupa sukobljenih sa zakonom, stariji građani, nepismeni i/ili oni koji ne govore vaš jezik, siromašni ili beskućnici. Dozvolite razredu da između ovih osoba koje ne primaju ljubav u svom životu izaberu jednu grupu u koju će moći da unesu promenu širenjem Božje bezuslovne ljubavi na neposredan, praktičan način. Razmislite o sledećim predlozima da: 1) pobudite njihovo interesovanje, 2) uspostavite kontakt da biste im mogli govoriti o Hristovoj ljubavi, 3) napravite spoj između vaše hrišćanske kulture i njihove, 4) iznesete evanđeosku vest tako da mogu da je razumeju i 5) uključite ih u korisne aktivnosti kroz koje će moći da prime Božju ljubav.

SIN

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Matej 20,28.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće ko je Hristos i koju ulogu ima u njihovom spasenju?

Osetiti: Osetiće Božje prisustvo preko Hristovog požrtvovanog duha, koji je pokazao odričući se svojih božanskih prava i predajući svoj život.

Činiti: Lično će prihvatiti Božji velikodušan dar spasenja koji je omogućila Hristova žrtva.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Mesija je imao dve prirode – božansku i ljudsku.

A. Zašto je bilo neophodno da Hristos bude u potpunosti i čovek i Bog?

B. Kako je Hristovo utvrđivanje sopstvene prirode uticalo na Njegovu shvatanje misije?

C. Kako svaki od ova dva vida Isusove prirode utiče da cenimo ono što je Bog učinio?

II Osetiti: Postaje nam lakše da prepoznamo Božje prisustvo, kada shvatimo dve Hristove prirode koje se dopunjuju.

A. Kako shvatanje Hristove ljudske prirode umanjuje naš strah od Boga?

B. Kako nam shvatanje Hristove božanske prirode uliva poverenje da će nas spasiti?

C. Šta se dešava ako potcenimo ili zanemarimo ijedno od ovih uverenja?

III Činiti: Prihvatanje Božjeg dara spasenja srazmerno je poverenju koje imamo u to ko je Hristos.

A. Kako neshvatanje Hristove božanske prirode odvraća ljude da Mu povere svoje spasenje?

B. Kako neshvatanje Hristove ljudske prirode dovodi do odbacivanja Njegovog dara spasenja?

C. Kako uravnoteženo shvatanje Božje ličnosti navodi ljudsku dušu da prihvati Isusa kao Spasitelja?

Zaključak: Hristova priroda nudi ljudima Prijatelja punog razumevanja i svemoćnog Stvoritelja spremnog da postane božanska Zamena za grešnike.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Matej 20,28.

Ključno načelo duhovnog rasta: Isus je postao u potpunosti čovek, odričući se svojih božanskih prava. Time je postao osposobljen kao verni Prvosveštenik i Žrtva prinesena za otkup kroz koju primamo spasenje.

Samo za učitelje: Sveto pismo otkriva tananu ravnotežu između dva naizgled suprotna učenja: božanske i ljudske Mesijine prirode. Kad god odbacujemo ili potcenjujemo Njegovu božansku prirodu, u nama se javlja samopravednost i ideja da se svojom silom možemo spasiti. Uostalom, da je Isus bio samo čovek, zašto ljudi onda ne bi mogli da se spasu ugledajući se na Njegov primer?

U tom slučaju, Isusu je dodeljena uloga učitelja plivanja, a ne spasioca. On nas „spasava“ poučavajući nas kako da plivamo, odnosno da pravedno živimo. Po tome mi se ne davimo beznadežno u svojim gresima, već postajemo sposobni plivači uz pomoć pravog učitelja.

Kad god ljudi odbacuju ili potcenjuju Isusovu ljudsku prirodu, u njihove misli uvuku se očajanje i beznadežnost. Ljudi u takvom stanju misle da Bog ne može da shvati ljudska iskušenja, slabosti i borbe budući da je svemoćan i savršeno pravedan. Pošto nikada ne mogu da dostignu božanska merila, dešava se da odustanu od pokušaja da pravedno žive. Ovde put beznada i pogrešnog shvatanja razdvaja se u dva različita, ali podjednako pogrešna i

razorna gledišta: 1) jeftina milost – budući da ne mogu da živim pravedno, slobodno ću grešiti i nadati se da će Božja milost pokriti te grehe i 2) sme- lo grešenje – budući da sam osuđen bez obzira šta činim, živeću sebičnim životom i uzeću sve što mi život pruža. Međutim, kada ova dva gledišta upor- edimo sa Pismom, možemo izbeći njihove posledice i postići pravu ravnotežu.

Uvodna aktivnost: Odšampajte sliku osobe koja hoda po užetu koristeći štap za održavanje ravnoteže. Pokažite sliku u razredu. Ako niste u mogućnosti da je donesete, zamolite članove razreda da zamisle osobu koja hoda po užetu. Razgovarajte o tome šta joj pomaže da to uspešno radi i koja je uloga štapa za održavanje ravnoteže. Razmislite šta je hrišćanima štap za održavanje ravno- teže, dok izgrađuju svoje shvatanje o Bogu.

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Shvatanje suštine Hristove prirode neophodno je za razumevanje prirode spasenja. Od najveće je važnosti da to pravilno shva- timo. Mnoge teološke rasprave i bespotrebni sukobi nastali su u vezi sa ovim učenjem.

Radosna vest je da izvorne istine Svetog pisma nikada nisu bile zatrpane mnoštvom tih rasprava. Hristova božanska priroda ukazuje na činjenicu da ljudi ne mogu sami sebe da spasu. Ličnost izvan nas mora da učini ono što sami nismo u mogućnosti. Hristova ljudska priroda pokazuje da Bog shvata naša iskušenja i probe. Isus je živeo u ljudskom telu. To su osnovne misli na koje moramo da se usredsredimo.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Jedinstveni spoj

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Mateju 14,33; 24,30; 25,31. i Marku 15,39)

Teolog Arius iz četvrtog veka tvrdio je da Hristos ne poseduje božansku prirodu. On je smatrao da postoji samo jedan Bog (nebeski Otac) i samim tim, Hristos ne može da bude Bog. Odbacujući shvatanje Boga u vidu Trojstva, Ari- us očigledno nije razumeo soteriološke (vezane za spasenje) implikacije svog gledišta. Ako Hristos nije bio Bog, onda je na spasenje ljudskog roda uticalo samo još jedno stvoreno biće. Ovakvo shvatanje ukazuje na misao da stvorena bića mogu da spasu sama sebe.

Ariusova gledišta bila su povezana sa verovanjima Lukijana iz Antiohije, koji je temeljio svoje hristološka gledišta na filozofiji usvajanja Pavla iz Samosata,

zagovornika verovanja da je Hristos kao ljudsko biće usvojen od strane Boga. Arius je verovao da je Hristos bio savršeno ljudsko biće koje je uživalo poseban, ali u osnovi podređen odnos sa svojim nebeskim Ocem. (Ova gledišta su se i danas zadržala u učenjima Jehovinih svedoka i Unitarnih univerzalista.)

Do 325. godine nove ere ova iskrivljena učenja podelila su vernike, zbog čega je bio sazvan Nikejski sabor, koji je predstavljao prekretnicu i na kome je trebalo odgovoriti na ove izazove. Na saboru je potvrđen jedinstveni spoj Hristove prirode, koji izražen teološkim jezikom glasi: „U potpunosti čovek, u potpunosti Bog“.

Drugi su imali poteškoće da prihvate Hristovu ljudsku prirodu. Gnostici u drugom veku i Manihejci u četvrtom veku (ogranci hrišćanstva) tvrdili su da je Hristova ljudska priroda bila samo prividna. Ovo pogrešno učenje nazvano je „doketizam“ od grčke reči dokein, što znači „činiti se“. Ono je proisteklo iz njihove glavne pretpostavke da je materija zla. Na osnovu toga Isusova čistota isključuje mogućnost da je imao pravo telo (zlu materiju). (Očigledno je da se ovo odnosi i na glavna hrišćanska učenja o utelovljenju, pomirenju i vaskrsenju, ali te teme izlaze iz van okvira našeg trenutnog proučavanja.)

Još jedan mislilac iz rane Crkve, koji se suprotstavljao verovanju da je Hristos došao u telu, bio je Markion. Pod uticajem dualističke filozofije verovao je da je Hristos posedovao „fantomsko telo“. Ovo gledište bilo je u oštroj suprotnosti sa Tertulijanovim gledištem, koji je odbacio misao da je materija zla. Markion je, s druge strane, smatrao da je utelovljenje bilo ispod Božjeg nivoa, dok je Tertulijan prihvatao utelovljenje na osnovu neoborivih biblijskih tvrdnji (Jovan 1,1-14; Kološanima 1,22; Jevrejima 2,5-18).

Razmislite o ovome: Zašto hrišćani treba da budu pažljivi kada razgovaraju o Hristovoj prirodi?

II Dvostruka priroda

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Jovanu 3,13; 8,58; 17,5 i Mateju 25,31-46)

Umesto da samo prihvate ona biblijska učenja koja jasno uče o Hristovoj božanskoj i ljudskoj prirodi, neki mislioci zapitali su se kako je moguć ovakav spoj priroda. Međutim, Mojsije je izjavio: „Što je tajno ono je Gospoda Boga našega, a javno je naše i sinova naših do vijeka, da bismo izvršavali sve riječi ovoga zakona.“ (5. Mojsijeva 29,29)

Međutim, ponekad, u neposrednoj suprotnosti sa ovim Mojsijevim učenjem, ljudi gube vreme pokušavajući da svojim razumom objasne stvari koje Bog nije jasno otkrio. Neko bi to s pravom mogao da nazove duhovnom pljačkom – pokušajem da se Božje tajne prisvoje ljudskim razumom. Jedan od takvih bio je Apolinaris, koji se borio sa mišlju kako je Božja reč mogla potpuno da se

ujedini sa ljudskom prirodom. On je zaključio da su ove dve prirode spojene, ali da je božanska priroda nadvladala ljudsku tokom procesa ujedinjenja, kao što kap meda nestane u okeanu. Dok je otvoreno odbacivao Ariusova lažna učenja, nesvesno je zašao u istančani doketizam. Njegova revna podrška Hristove božanske prirode dovela je do neuravnoteženog shvatanja koje je u osnovi potcenjivalo Hristovoj ljudskoj prirodi. Da se Apolinaris zadovoljio prihvatanjem jasno otkrivenih istina umesto što je pokušavao da predstavi nepoznate i neotkrivene detalje, on možda nikada ne bi krenuo pogrešnim putem. Ovde leži pouka koju svi treba da naučimo.

Razmislite o ovome: Kako hrišćani mogu sebi da nanesu štetu pokušavajući da znaju previše?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Božanska mudrost otkriva da Hristos poseduje dve prirode koje se podjednako dopunjavaju. Naglašavanje jedne na štetu druge doprinosi pojavi ljudske pasivnosti (Bog sve čini; zašto ulagati napore?) ili bihaviorizma (Hristov primer ukazuje na Božje zahteve, koji, kada ih sledimo, omogućavaju spasenje). Uravnoteženo shvatanje odnosa božanske i ljudske prirode ukazuje na odnos saradnje između Boga i ljudskog roda, u kojoj Bog daje spasenje, a ljudska bića spremno prihvataju moć Jevanđelja koje vrši promenu. Slično tome, za Hristovu misiju možemo reći da je dvostruka: 1) otkupljenje i 2) promena. Njegovom žrtvom naši prošli prestupi su oprošteni, i data je sila našem duhovnom razvoju u budućnosti. Otkupljenje uvek prethodi promeni. Promena prirodno sledi. Kako će shvatanje odnosa ove dve prirode u velikoj meri povećati našu zahvalnost Hristu i pomoći našem hrišćanskom razvoju?

Za razgovor:

- Kako Hristova potpuna božanska priroda utiče na Njegovu misiju?
- Kako Hristova potpuna ljudska priroda utiče na Njegovu misiju?
- Kako Hristova božanska priroda utiče na moje spasenje?
- Kako Hristova ljudska priroda utiče na moje spasenje?
- Kako Hristova ljudska i božanska priroda utiču na moj misionarski rad i shvatanje smisla?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Isusova ovozemaljska služba odnosila se na promenu ljudske slabosti. Njegova božanska priroda omogućila Mu je silu kojom je

mogao da nadvlada zlo i uništi smrt. Njegova ljudska priroda pružila Mu je razumevanje i verodostojnost među onima koje je želeo da spase. Razne kampanje osvajaju se lažima: „Moj neprijatelj je toliko bogat da ne može da te razume.“ Sotona ponavlja iste reči. Međutim, dok posmatramo Njega i Njegovo izmučeno telo prikovano na grubom drvenom krstu, izloženom delovanju prirodnih sila, napuštenom od strane najbližih učenika, odbacujemo sotonine laži. Hristos stiče verodostojnost, a mi počinjemo da razvijamo poverenje u tog vernog Prijatelja. Hristos nije više uzdržano, natprirodno, neshvatljivo više biće, već Onaj koji deli tamničku ćeliju sa nama, iako ima mogućnosti da se udalji iz ćelije smrti.

Aktivnost: Iznesite planove za aktivnosti u kojima će članovi vašeg razreda služiti kao Hristove sluge među nevernicima u vašoj sredini, unapređujući misionarski rad za Hrista. Razmislite koje bi aktivnosti ili dešavanja uzdigli poverenje ljudi u vašoj zajednici, i tako vam se ukazala prilika da pozovete grešnike na pokajanje, i u preobražavajuću Božju blagodat. Razmislite o budućim aktivnostima, razgovarajte o mogućim koracima, koji vode od svedoka koji pate do nosilaca nade. Drugim rečima, kada vaše svedočenje jednom zadobije verodostojnost, kako ćete širiti Jevanđelje, a da se ponovo ne udaljite od njega? Kako vernici mogu da pozovu grešnike na pokajanje bez pokazivanja samopravednosti s jedne strane i bez ublažavanja greha s druge?

SVETI DUH

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 14,16.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće da, iako se Hristos vazneo na Nebo, nisu ostavljeni i napušteni.

Osetiti: Naći će utehu u Božjem pouzdanom obećanju da će uvek biti blizu njih kada im je potrebno.

Činiti: Ukloniće prepreke koje sprečavaju delovanje Svetog Duha, iz svog života i života drugih.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Sveti Duh preuzima duhovno vođstvo

A. Zašto je bilo važno da Sveti Duh u osnovi bude isti kao Hristos da bi bio Njegova ovozemaljska zamena?

B. Na koji način je Sveti Duh bio sličan, a na koji različit od Hrista?

C. Zašto bi bilo opasno, na osnovu njihovih uloga podrediti ličnosti Božanstva?

II Osetiti: Uteha Božje stalne prisutnosti

A. Zašto će vernici ceniti Svetog Duha ako cene Isusa?

B. Kako Božja stalna prisutnost može da nam delovanjem Svetog Duha donese mir u teškim okolnostima?

C. Kako poverenje u Boga može da da silu svedočenju za Njega?

III Činiti: Sveti Duh ispunjava prijemčiva srca

A. Kako vernici mogu da neguju prijemčivi stav koji dozvoljava Svetom Duhu da nas ispuni?

- B. Kako vernici iz istog razloga mogu da podstaknu prijemčivost u drugima?
C. Kako Crkva može da ukloni prepreke koje ometaju izlivanje Svetog Duha?

Zaključak: Isus je poučavao da će Njegov božanski saradnik preuzeti duhovno vođstvo na Zemlji za vreme Njegovog odsustva. Njegovi sledbenici neće biti ostavljeni i napušteni. Svaka potreba, svaka suza, svaka pobeda i dalje privlači božansku pažnju.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 3,5-8; 14,16-18; 14,26; 15,26.

Ključno načelo duhovnog rasta: Povezivanje sa Svetim Duhom otvara neograničene mogućnosti za hrišćanski razvoj i rast.

Samo za učitelje: Na kompjuteru povremeno možemo da vidimo oglase za sklapanje braka preko Interneta. Neki ljudi ne mogu da veruju da pojedinci ulaze u doživotnu zajednicu sa nestvarnim strancem. Brakovi sklopljeni između osoba koje se dugo poznaju mogu da imaju priblema – a kako je tek u slučaju brakova između osoba koje se dovoljno ne poznaju? Uspešno udvaranje omogućava osobama koje se ne poznaju da započnu prijateljstvo i istraže mogućnosti za prisnije odnose. Upoznavanje, otkrivanje karaktera i ličnosti druge osobe, i sve veća posvećenost postupni su koraci koji vode braku. Preskakanje ovih koraka često dovodi do razočarenja, i često, do razvoda.

Brak, iako veoma važan, nikada nije bio glavna zajednica namenjena ljudima. Bog je tu prednost sačuvao za Sebe. Nažalost, neki vernici ulaze u zajednicu sa Bogom ne poznajući mnogo njen značaj. Ova zajednica često se raskida kada nastupi razočarenje, obično zbog nepoznavanja božanskog karaktera i namera. Isus je posvetio značajan deo svoje službe predstavljajući Svetog Duha. Predviđajući svoje skoro vaznesenje, a znajući za potrebu učenika za ličnom zajednicom, prepoznajući sve veće ovozemaljske odgovornosti Svetog Duha posle Njegovog odlaska, Hristos je dosta govorio o ulozi Svetog Duha. Posvećenim proučavanjem Hristovih pouka u ovom tekstu, vernici mogu da izbegnu spomenuta razočarenja, koja dovode do duhovnog pada i iskuse bogatstvo stalne zajednice sa Bogom.

Uvodna aktivnost: Jedna od nezaboravnih Isusovih metafora je predstavljajući Svetog Duha kao vetra. Dunite u vlat trave, list ili nešto slično da dočarate delovanje vetra. Razgovarajte o osobinama vetra, na primer: nevidljiv, snažan, izaziva kretanje, proizvodi zvuk, ima razornu moć, mogući je proizvođač energije, itd. Povezani pojmovi mogu da obuhvate: provetravanje, gubitak daha, rad vetrenjača, duvačke instrumente. Pažljivo razmotrite kako se ove metafore odnose na duhovan život i kako vernicima pružaju pouke o razvoju i napredovanju.

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: **Budući da Božji Duh danas predstavlja aktivno nebesko oruđe među ljudima, veoma je važno da vernici shvate Njegovu ličnost, ulogu i karakter. Ako ne shvate te osnovne pojmove, hrišćani su u veoma nepovoljnom položaju. Njihov duhovni rast, pojedinačno i zajedničko svedočenje, i vizija za rad su ugroženi. Naše trenutno proučavanje nudi mogućnosti za ispravljenje tih nedostataka.**

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Vrhunski predstavnik

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Jovanu 14,16-26; 15,26; 16,7-14)

U svetu sporta usvojeni su izrazi prva i druga postava. Odnose se na podelu takmičara prema sposobnosti. Prvu postavu čine najuspešniji i najiskusniji sportisti. U slučaju povrede, igrači iz druge postave zamenjuju igrače iz prve postave. Tada obično očekujemo da igra te ekipe oslabi zato što je umanjena sposobnost ekipe. U košarci se naročito ulažu napori da se ta pojava lošije igre smanji na minimum. Budući da su zamene česte, važnost zadržavanja optimalne igre sa igračima iz druge postave veoma je važna. U košarci je razvijen pojam šestog čoveka. Iako nije u startnoj petorki, ovaj igrač treba da bude tako vešt da igra njegovog tima ne oslabi kada on uđe u igru. Ovaj rezervni igrač može da poseduje drugačije veštine, da ima različitu ličnost, i ne mora da bude poput drugih igrača. Ipak, igra tima ostaće na istom nivou, što će ih na kraju dovesti do pobeđe.

Ovo možemo primeniti i na duhovni život. Kako je Nebo zamenilo osnovni izraz božanske Ljubavi, Isusa Hrista, prilikom Njegovog odlaska sa Zemlje? Ko je imao te neophodne osobine potrebne za postizanje određenog zadatka? Čije će ime opravdati ukazivanje poverenja rezervnom vođi? Može li neko drugi osim Boga – možda neki istaknuti anđeo – da zadovolji ove zahteve?

Očigledno da je „Izborni odbor“ ograničio mogućnosti. Kao prvo, kandidat koji dolazi u obzir mora da bude jednak Mesiji koji odlazi. Mesija je rođen pre svake stvari (Kološanima 1,15-17; Jevrejima 1,8-12; Jovan 1,1-14), i raspolaže večnim životom. Budući da je Hristos neosporno Bog, Njegova zamena mora isto tako da bude pravo božanstvo. Drugo, kandidat treba da bude uvek dostupan. Hristovo carstvo brzo se širilo. Ukratko, vernici su naselili svaki kutak planete Zemlje. Zahtevi za božanskom pomoći nalagali su hitnu pažnju. Ko je mogao da odmah odgovori na potrebe ljudi širom sveta? Možemo navesti još neke činjenice, ali je izbor već sužen do Božjeg Duha. Hristova zamena bila je poput Hrista, Bog u suštini, iako različita ličnost, kao i sveprisutan, i samim tim sposoban da odgovori na istovremene zahteve širom sveta. Isus Ga pred kraj ovozemaljske službe pažljivo predstavlja svojim učenicima. On je suštinski Predstavnik osnovnog otkrivenja božanske ljubavi! On će otkriti potpunu istinu.

Razmislite o ovome: Zašto hrišćani treba da budu pažljivi kada raspravljaju o prirodi Svetog Duha?

II Obazrivost: Delovanje Duha

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Jovanu 3,5-8; 15,26; 16,8-13. i Dela 1,4-8)

Iako se naše trenutno proučavanje usredsređuje na Hristova učenja o Svetom Duhu, nijedno istraživanje neće biti potpuno bez razumevanja delovanja Svetog Duha u Starom zavetu i nadalje. Tekst u 1. Mojsijevoj 1,1-3. ukazuje da je Božji duh učestvovao u stvaranju. On je osposobio ljude za određene poduhvate: 1) pisanje Biblije (1. Petrova 1,10.11), 2) izgradnju Šatora od sastanka (2. Mojsijeva 31,3), 3) vođstvo (Gotonilo, Jeftaj, David – Sudije 3,10; 11,29; 1. Samuilova 16,13) i 4) prorokovanje (Luka 1,15.41.67; 1. Samuilova 10,9-13). Zatim, Sveti Duh je nadgledao i podržavao Hristovu ovozemaljsku službu: a) Isus je bio začat Svetim Duhom (Luka 1,35; Matej 1,20), b) Isus je bio pomazan Svetim Duhom (Isaija 11,1.2; 42,1; Luka 3,22; 4,18; Dela 10,38), c) Sveti Duh je vodio Isusa u Njegovim putovanjima na Zemlji (Luka 4,1.2) i d) Hristos je Svetim Duhom prineo Sebe na žrtvu (Jevrejima 9,14). Konačno, Isus je vaskrsnut Božjim duhom (Rimljanima 8,11).

Hristova učenja i proročanstva, međutim, ukazivala su na prisustvo Duha posle Pedesetnice, kada su dodatni vidovi Njegovog božanskog delovanja bili otkriveni. Za vreme Hristovog odsustva, Božji duh ima ulogu božanskog glasnogovornika (Jovan 16,13). On takođe ima odgovornosti tužioca da osudi svet zbog neverovanja (Jovan 16,8.9). On nastupa kao zastupnik branilac Hrista i Njegovih sledbenika (Jovan 14,15-17; 15,25-27). On potvrđuje Hristovu pravdu, prikazanu Isusovim vaskrsenjem i vaznesenjem, i izriče sud svetu zato što ga je odbacio (Jovan 16,8-11). Duh oslobađa ljude od sile greha (Rimljanima 8,2), i

utiskuje božanska načela u srce vernika (1. Korinćanima 3,16; 2. Korinćanima 3,3). Božji Duh deluje na duhovno obnovenje, proces kojim prihvatanje Hristove zamenske žrtve menja život i stvara nov način života (Jovan 3,3-7). Duh daruje vernike natprirodnom silom (Dela 1,5-8) i neprestano živi u njima, dajući im duhovnu snagu i vlast (Rimljanima 8,9-11; 1. Korinćanima 3,16.17; 6,19). Konačno, Sveti Duh daje duhovne darove vernicima za izvršavanje Hristove misije (1. Korinćanima 12. poglavlje).

Razmislite o ovome: Zašto navodno pojavljivanje Svetog Duha mora biti mereno biblijskim merilima, a ne slepo prihvaćeno?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Jezgrovit prikaz i nepotpun kratak pregled delovanja Svetog Duha iznesen u prethodnom tekstu, ipak oslikava širinu njegovog delovanja. Međutim, napori Duha neće nas spasiti ako ih odbacimo. Čovekovo odlučivanje sada, takođe, stupa na scenu. Roditelji čine ličnu žrtvu, velikodušno kupujući božićne poklone, koji će biti zaboravljeni u januaru. Građani se ne bune protiv davanja poreza za pravljenje nekog zelenog parka ili igrališta za decu, koje posle niko ne koristi. Pored Božjeg neuporedivog dara spasenja, koji je beskonačno skup, mnoštvo ljudi prolazi u neznanju. Spasenje ide samo uz poziv. Bog nikoga ne prisiljava. Zašto je svaka osoba odgovorna za svoj izbor?

Za razgovor:

- Kako ljudi mogu biti sigurni da je njihov život u potpunosti prepušten vođstvu Svetog Duha?

- Kako vernici mogu da ustanove koje su duhovne darove primili?

- Kako hrišćani mogu da pomognu onima, koji ne veruju da svoj život predaju vođstvu Svetog Duha?

- Šta ste preduzeli da biste održali živu zajednicu sa Božjim duhom?

- Kako biste opisali olakšanje koje ste prvi put doživeli kada vas je Duh oslobodio sotonine vlasti?

- Kako vaša crkva može da na odgovarajući način pouči vernike o važnom, ali često zanemarenom, delovanju Svetog Duha?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Apostol Luka kaže da je Božji narod posle primanja sile Svetoga Duha osposobljen za svedočenje. Ovo predstavlja pozadinu za sledeću aktivnost. Šta vernici treba da rade kada prime Svetog Duha?

Aktivnost: Marljivost američkog naroda pretvorila je ovaj uspavani kontinent u najproduktivniju oblast u istoriji po pitanju ekonomije. Sredstva su bila nedovoljno korišćena generacijama, iako ih je uvek bilo. Sveti Duh je oduvek bio prisutan, iako je njegova sila retko kada u potpunosti korišćena. Posmatrajte svoju društvenu sredinu i, moleći se za vođstvo Duha, osmislite službu koja će odgovoriti njenim određenim potrebama. Budite jednostavni. Ostvarite je uz pomoć sile Svetoga Duha, ali čuvajte se od neuspeha ako se vaši planovi oslanjaju samo na trenutno vidljiva sredstva. Dozvolite Duhu da učini za vas ono što ne možete da učinite sami.

SPASENJE

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 3,16.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće Božji dar večnog života kao jedino rešenje za opšti problem smrti.

Osetiti: Iskusiće slobodu od kazne za greh i njegove sile, uključujući i smrt kao posledicu greha.

Činiti: Prihvatiće dar večnog života koji je tako skupo plaćen, a opet svima velikodušno ponuđen..

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Bog nudi jedino rešenje za smrt

A. Šta mislite zašto je stih iz Jevanđelja po Jovanu 3,16. postao najpoznatiji stih u Svetom pismu?

B. Koje su težnje ljudske duše ispunjene obećanjem o večnom životu?

C. U nehrišćanskim religijama ljudi traže boga i teže da mu udovolje. U hrišćanstvu Bog preduzima prvi korak u težnji da nas pronade. Kako objašnjavate ovu razliku?

II Osetiti: Spasenje nas oslobađa od kazne i sile greha

A. Kako nas osećanje krivice i stida priprema da tražimo spasenje koje Bog besplatno nudi?

B. Kako učenja koja naglašavaju slobodu od kazne za greh, ali ne i slobodu od njegove sile, umanjuju iskustvo svojih sledbenika?

C. Kako se vernici mogu suočiti sa užasom smrti, kada su jednom doživeli dar spasenja?

III Činiti: Dar večnog života ostaje beskoristan ako nije prihvaćen

A. Kojim preprekama ljudi dozvoljavaju da im stanu na put prihvatanja Hristovog velikodušnog dara večnog života?

B. Kako ljudi mogu biti ohrabreni da prihvate dar večnog života?

Zaključak: Spasenje koje Bog daje, nudi potpuno oslobođenje od greha i njegovih posledica.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 3,16.

Ključno načelo duhovnog rasta: Bog nudi ljudskom rodu potpuno obnovenje, jer daje spasenje od kazne za greh, njegove sile, i na kraju njegovog prisustva.

Samo za učitelje: Iako su sve pouke u ovom tromesečju važne, možda je najvažnija pouka ona koju trenutno proučavamo i ona koja sledi. Razmišljaćemo o neiscrpnom bogatstvu božanske blagodati, koja nam je velikodušno omogućila spasenje, pre nego što ispitamo način na koji to spasenje možemo da prihvatimo u ličnom životu.

Uvodna aktivnost: Zamislite da pripremate hranu za prijatelje koju treba da im pošaljete kao dar. Da li je bolje kada hranu poslužite toplu ili hladnu? Zamislite da isporuka hrane mora neočekivano da bude odložena. U međuvremenu, topla hrana se hladi, a hladna greje, i tako gubi željeni ukus. Kako to neočekivano odlaganje i promene u kvalitetu hrane mogu da utiču na ocenu kvaliteta pripremljene hrane od strane vaših prijatelja? Kako vreme isporuke i primanja tog dara može da promeni gledište i stav o njemu?

Razmislite o ovome: Zašto Bog uživa kada nam nudi dar spasenja? Kako to otkriva prirodu božanske ljubavi?

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Mojsije je zabeležio sotoninu prvu izgovorenu laž: „Nećete vi umreti.“ Prvi stanovnici Zemlje su, nažalost, poverovali u to. Jedan aforizam glasi: „Prisnost dovodi do nepoštovanja.“ Možda su se naši prvi roditelji nesvesno toliko navikli na Božje prisustvo da su greškom sveli

Božanstvo na vrednost čoveka. Zašto bi oni – razumni, nezavisni, vladari Zemlje, bili potčinjeni nekom drugom? Koje pravo je imao Bog, još jedan poznanik iz vrta, da donosi zakone i upravlja njihovim životom? Oni su drsko sagrešili, stavljajući u stranu božanska uputstva zbog ličnih težnji. Skupo voće! Njihov „životni račun“ doživeo je bankrot i izložio ovu planetu veoma skupim posledicama pobune zato što su poverovali Luciferu. Smrt je u potpunosti zavladała ljudskim rodом. Tada su nastala dodatna zanimanja: lekari, medicinske sestre, islednici koji utvrđuju uzrok smrti, pogrebnici, bolničko osoblje. Ovi i desetine drugih trebalo bi da im zahvale za zaposlenje. Smrt je zavladała. Kako možemo sprečiti uznemirenost, koja vlada u očekivanju smrti? Ko može da pretvori beznade u nadu? Kako članovi razreda mogu da dožive slobodu ponuđenu preko Svetog pisma, koje ih oslobađa strepnje u životu?

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Spasenje koje se svima besplatno nudi

(Podsetite se u razređu tekstova iz Jevanđelja po Jovanu 3,16; 6,44. i Luki 18,9-14)

Roditelji koji sahrane svoje dete doživljavaju neizrecivi bol. Naš nebeski Otac spremno je žrtvovao svog jedinog Sina, posmatrajuć kako se Hristos, naizgled bespomoćan, srušio pod težinom nagomilanih ljudskih prestupa i krsta. Bog je bio Svedok kako trnov venac probada Njegovo čelo i kako krv, koja teče niz lice, boji Hristovo telo crvenom bojom. Vojnici – grubi, nedostojni i surovi – nemilosrdno su ismejavali svog Spasitelja. Samopravedne verske vođe uzvikivale su: „Raspni Ga!“ Poslušni državni zvaničnici, bojeći se naroda napustili su Isusa. Učenici su se razbežali na sve strane. Kada je Hristos uputio molitvu Bogu, vladala je samo tišina. Očajanje nije moglo da Ga povredi većom silinom. Hiljade uplakanih anđela uznemireno su čekali, spremni da unište nebeske neprijatelje. Ophrvani bolom, nisu mogli da razumeju zašto Isus, njihov cenjeni Zapovednik, ne može da primi njihovu pomoć. To što su Ga napustili nepouzđani vladari, bezvoljne verske vođe i slabi učenici bilo je jedno, ali Njegov Otac, takođe, nije odgovarao, kada Mu je bio toliko potreban. Zašto Isus treba da umre za ove neposlušne sveštenike, nezahvalne sledbenike, vlastodršce kukavice i onu neuku masu ljudi? Sunce je počelo da zalazi, obeležavajući kraj Isusovih poslednjih trenutaka patnje. Njegovo telo odmah je trebalo da grubo bude skinuto sa krsta. Samo su Josif iz Arimateje i Nikodim iz Jerusalima poštedeli Hrista poniženja da kao zlikovac bude sahranjen u neobeleženoj grobnici. Takva je bila cena otkupljenja za naše prestepe.

Tužno je i ironično to što mnogi vernici smatraju spasenje svojim pravom. To je umišljena i preterana samouverenost! Oni smatraju da zaslužuju spasenje zato što ga je Bog obećao. Kako ovaj stav oslikava plitko shvatanje jeftine milosti. Nedostojni grešni smrtnici stavljaju u zalog Tvorca čitavog univerzuma! Nebeski bilans, međutim, pokazuje drugačije. Ljudski rod je večno zadužen, potpuno bez zasluga, bespomoćan i bolestan kada je udaljen od Boga. Hristos ništa ne duguje. Grešna ljudska bića duguju sve.

Razmislite o ovome: Priča u Jevanđelju po Luki 18,9-14. opisuje dva vernika, koji pokazuju pravo hrišćansko iskustvo? Koje karakteristične stavove prikazuje to iskustvo?

II Oslobođeni greha

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 4,18)

Njegov pogled pun milosti privukao je njenu pažnju. Oskudno odevena, nasilno odvedena iz neke spavaće sobe, izložena poruzi u javnosti, nije mogla da očekuje taj saosećajni izraz lica. Muškarci su je požudno posmatrali, ali nikad sa ljubavlju. Njena prošlost bila je burna. Društveno odbačena, postala je igračka u rukama prepredenih, legalistički raspoloženih fariseja, koji su želeli da je iskoriste u političke svrhe. Tražeći priliku da Hristu postave zamku, ugovorili su nemoralni susret, a onda su je, kao slučajno, uhvatili na delu. Gurnuli su je pred Isusa. Pobožno navodeći Mojsijeve spise, želeli su da čuju Isusovo mišljenje. Ako je osudi u skladu sa Mojsijevim zakonom, Njegov ugled pred mnoštvom ljudi biće doveden u pitanje. Ako je oslobodi optužbe, ovi licemerni fariseji optužiće Ga da krši zakon. Isus je odmah odgovorio. On nije opravdao njeno nemoralno ponašanje, niti je zahtevao da se zaslužno kazni. On joj je ponudio oprostjenje i ohrabrenje i na kraju joj uputio opomenu: „Ne greši više.“

Svi prisutni fariseji bili su, takođe, grešnici. Oni su se udaljili od osuđene grešnice. Žena je, međutim, otišla primivši oprostjenje, osnažena u borbi protiv iskušenja, oslobođena svoje strašne prošlosti. U ovom događaju vernici mogu da vide kako Isus deluje. On prvo odbacuje sotoninu osudu, oslobađajući grešnika koji se kaje od prošlosti koja ga progoni i pružajući mu oprostjenje. Hristos, zatim, oslobađa ove pokajnike uticaju Luciferovih surovih iskušenja, osposobljavajući ih da žive pobožnim životom. Prvo opravdani, zatim posvećeni, Božji narod tako postaje spreman za Nebo.

Razmislite o ovome: Šta se obično dešava kada spasenje naginje samo oprostjenju ili posvećenju? Kako vernici mogu da održe ravnotežu između njih?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Darovi su bezvredni kada se ne koriste. Naše trenutno proučavanje ističe najveličanstveniju priču ikada ispričanu, najdivniji dar ikada poklonjen. Saznanje o Božjoj neuporedivoj žrtvi zahteva odluku. Ako učitelji zajedno sa učenicima propuste ovu priliku da donesu određene odluke, neko od prisutnih možda neće doživeti otkupljenje. Život je prolazan i ne daje nikakvo jemstvo. To može biti nečija poslednja prilika. Nekog učitelja može odvratiti to što su članovi njegovog razreda već vernici Crkve, navodno obraćeni sveti ljudi, ljudi koji su već zapazili tu mogućnost izbora. Takve pretpostavke su razumljive, ali mogu biti i opasne. Izreku „bolje biti siguran nego da se posle kaješ“ sigurno možemo primeniti ovde. Upućivanje tog poziva takođe daje posvećenim vernicima priliku da obnove svoje duhovne obaveze. Uz molitvu razmislite kako se ovaj božanski poziv može uputiti drugima.

Za razgovor:

Da li se sećate uvodne aktivnosti o pripremanju hrane? Razmislite kakav bi bio ishod ove isporuke hrane da može da se posluži na odgovarajućoj temperaturi. Zatim, iskoristite sledeća pitanja da napravite poređenje kakva bi hrana bila da je poslužena na manje odgovarajućoj temperaturi.

- Da li bi hrana bila bolja i ukusnija da je poslužena u odgovarajućim uslovima?

- Čak i ako se ne pojedje kada je najukusnija, da li ona i dalje sadrži osnovne sastojke koje bi prijale telu?

- Kada je najbolje vreme da „otvorimo“ Božji dar spasenja? Kada dar ima najbolji ukus?

- Ako su ljudi propustili ranije prilike da prihvate spasenje, da li treba da očajavaju i na isti način propuste i kasnije prilike? Da li je nebeska hrana i dalje dostupna, iako propuštene prilike mogu da dozvole sotonu da pokrene gorka iskustva?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Sveto pismo nudi vernicima tri posebna razloga za obožavanje Boga: 1) stvaranje, 2) svakodnevna briga, 3) otkupljenje. Pouka za ovu sedmicu bavi se trećim. Pružite izazov članovima razreda da odgovore na ponuđeno spasenje.

Aktivnost: Ova aktivnost biće uslovljena sposobnostima i duhovnim darovima koje posuđuju članovi vašeg razreda. Zamisao je da pripreme nešto kao odgovor na spasenje koje im je tako velikodušno dato. Neki članovi razreda mogu da komponuju muziku ili napišu stihove za neku poznatu melodiju. Neki mogu da pišu poeziju, da naprave mozaik ili naslikaju sliku. Drugi opet mogu da napišu dramski tekst, koji će izvesti u nekoj sledećoj prilici. Neki će svedočenjem želiti da pokažu da cene Božji dar.

KAKO POSTATI SPASEN?

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 3,14.15.

Učenici će:

Saznati: Naučiće kako da u ličnom životu prihvate spasenje.

Osetiti: Radovaće se što je smrtonosni zahvat greha slomljen Isusovom silom koja donosi slobodu.

Činiti: Podeliće ovu neuporedivu vest sa prijateljima, rođacima, poslovnim saradnicima, čak i neznancima.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE:

I Saznati: Spasenje se prihvata prepoznavanjem stanja u kome se nalazimo, pokajanjem i verom

A. Kako možemo da prepoznamo koliko nam je zaista potrebno duhovno izbavljenje?

B. Kako možemo prevazići ponos, samouverenost i sve ono što nas sprečava da se pokajemo?

C. Zašto je vera neophodna u prihvatanju spasenja?

II Osetiti: Sloboda koju hrišćani imaju čini ih radosnima

A. Šta mislite zašto je Hristos izabrao venčanje, jedinstvenu proslavu u kulturi Bliskog istoka, kao pozadinu za priču o spasenju?

B. Šta se dešava sa radošću vernika svaki put kada odbiju pravednost predstavljenu svadbenim ruhom? (Ne zaboravite da je ova pravednost dvostruka: oproštenje i posvećenje.)

C. Kako hrišćani mogu da neguju osećanje slobode i proslave u svome domu, crkvi i hrišćanskim školama?

III Činiti: Deljenje Radosne vesti spasenja sa drugima

A. Kako vernici mogu da podstaknu one koji neveruju da postanu potpuno posvećeni Hristovi učenici?

B. Kako vernici mogu da izgrade zajednička interesovanja sa nevernicima tako da se odazovu Jevanđelju?

Zaključak: Budući da Bog želi da se svi ljudi spasu, put kojim možemo doći k Njemu je jednostavan i svima pristupačan. Prepoznavanje sopstvenih potreba, pokajanje, vera u Hrista, jedinog Spasitelja koga ovaj svet poznaje, ispunjava nas radošću.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 3,14.15.

Ključno načelo duhovnog rasta: Dar spasenja mora biti praćen ličnim prihvatanjem spasenja, koje se postiže verovanjem u Isusa Hrista.

Samo za učitelje: Bog je svakom ljudskom biću dao slobodnu volju da odluči u kome pravcu će se razvijati njegov duhovni život. Muškarci, žene, bogati, siromašni, pripadnici visokog društva, društveno odbačeni, obrazovani, oni koji su napustili školovanje – svako odlučuje o svom duhovnom životu bez obzira na poreklo. Osnovna odluka proističe iz poverenja u Boga. Ne postoji neutralni teren. Vera i neverstvo isključuju jedno drugo.

Brak pruža odgovarajuću sliku. Ljudi su u braku ili nisu u braku. „Delimičan brak“, „ograničen brak“, „honorarni brak“, „povremen brak“ i slični nazivi predstavljaju protivrečnu, čudnu pojavu. Osobe koje se zabavljaju nisu u braku. Verene osobe nisu u braku. Brak ne postoji dok se ne uspostave zajedničke obaveze. Zbog greha, ovu zajednicu moguće je ukinuti. Razvoda ima sve više. Bračno stanje i određene prednosti, međutim, prestaju razvodom. Ljudi su u braku ili nisu u braku. Sada zamenite reč „spasenje“ rečju „brak“. Da li Sveto pismo uči o „delimičnom spasenju“, „ograničenom spasenju“, „privremenom spasenju“? Duhovni razvod nastaje, kada se sve prethodne obaveze odbace. Jedno je sigurno: čovek ili prihvata spasenje ili ne prihvata. To je njegov izbor. Pouka za ovu sedmicu naglašava važnost odlučivanja u pogledu duhovnog života. Kada ljudi ne izaberu spasenje, ne mogu biti spaseni. Neka to nadahnuće upravlja našom pripremom da uputimo Božji poziv drugima za njihovo lično spasenje.

Aktivnost: Razgovarajte o gradnji kuće. Izbegnite stručne izraze da bi oni koji se time ne bave mogli da se uključe u razgovor. Šta se obično prvo radi? (temelj) Šta zatim sledi? (zidovi, ulaz, prozori) Šta se gradi posle toga? (krov)

Razmislite o ovome: Prilikom izgradnje kuće sledimo zdravorazumska uputstva. Zašto sve mora da se radi spomenutim redosledom? Šta se dešava, kada se neki korak preskoči? Slično tome, spasenje sledi određeni logički redosled. Shvatanje tog procesa je temelj za razumevanje spasenja.

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Proučavanjem pouke za ovu sedmicu proći ćemo kroz postepene razvojne oblike koji vode do spasenja. Nadovezujući se na prethodno predstavljenu sličnost, ovi oblici mogli bi da budu označeni kao zabavljanje, veridba i brak. Svaka sličnost ima nedostatke, tako ni ova nije izuzetak. Ipak, ovaj redosled pruža dovoljno sličnosti da opravda svoju upotrebu.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Prepoznavanje duhovnih potreba

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 5,27-32)

Prvi nivo koji vodi spasenju obuhvata prepoznavanje ličnih potreba. Pre udvaranja zainteresovane strane osete ličnu prazninu ili neispunjenost, potrebu za druženjem i potrebu za razumevanjem. Ova osećanja predstavljaju stepen prepoznavanja u udvaranju. Prepoznavanje, drugim rečima, počinje kada muškarac i žena osećaju da upotpunjuju jedno drugo. Dok god ne prepoznaju u sebi osećanje neispunjenosti, nedostajace im podsticaj za udvaranje.

Razmislite kako se to odnosi na duhovni život. Kada su ljudi ispunjeni sobom, ne prepoznajući svoje osnovne duhovne težnje, podsticaj za duhovnim udvaranjem nedostaje. Samopouzdana ljudi osećaju se u suštini potpunim. To je bila odlika Laodikejske crkve. „Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slijep i go.“ (Otkrivenje 3,17). Crkva je bila u beznadežnom stanju zato što to nije uvidela i prepoznala.

Uvodni biblijski tekst za ovaj odsek prikazuje ovo načelo. Levijevo trenutno stanje pretilo je isključenjem iz Carstva. Da je istrajavao u tome, nikada ne bi mogao da bude spasen zato što bi mu nedostajao podstrek da teži duhovnom izbavljenju. Oni koji sebe smatraju pravednima stoje u duhovnom živom pesku. Dok god ne prepoznaju opasno duhovno stanje u kome se nalaze, ne mogu da

dožive sigurnost spasenja. Ako se vratimo našoj sličnosti, prepoznavanje može, takođe, da predstavlja trenutak kada grešnik sreće Hrista prvi put i oseća da njegova praznina može biti ispunjena Božjom blagodaću.

Razmislite o ovome: Šta sprečava realnu procenu našeg duhovnog stanja koje bi moglo da nas uvede u spasenje?

II Pokajanje zbog greha

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 3,2; 4,17; Delima 2,38; 3,19)

Prepoznavanje svog stanja nije dovoljno za prihvatanje spasenja. „I đavoli veruju, i dršću.“ (Jakov 2,19) Ono što neizostavno sledi jeste pokajanje. Upoređivanje pokajanje sa veridbom može da izgleda neverovatno i možda predstavlja najslabiju kariku ove sličnosti. Ipak, razmislite o sledećem. Veridba predstavlja vreme u kome dvoje ljudi uklanja prepreke koje ih razdvajaju, posvećujući se dugovečnoj vezi. Udvaranje je imalo svoju svrhu, vodeći ih od oduševljenja i slepog zaljublivanja do suštinskog interesovanja i značajnog međusobnog povezivanja.

Razmislite o sličnostima sa duhovnim životom. Pokajanje obuhvata početni odgovor koji prevazilazi prepreke koje je ljudski rod postavio između sebe i Boga. Pokajanje obuhvata priznanje greha, doživljavanje iskrenog kajanja, okretanje od greha i izlazak na pravi put. To može da utvrdi stazu za zajednicu u večnosti. Duhovno udvaranje, odlikuje se sve većim poznavanjem Spasitelja, sve većim emocionalnim ulaganjem i sve većom ispunjenošću koju dobijamo iz te zajednice. Lična izloženost Spasiteljevom uticaju naglašava našu nedovoljnost, otkriva našu bedu i vodi nas na pokajanje. Pokajanje prevazilazi duhovne prepreke i priprema nas za potpuno posvećenje.

Razmislite o ovome: Šta se dešava kada vernici izostave jedan od tri vida iskrenog pokajanja?

III Vera u Isusa

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 1,12. i 6,69)

Pokajanje nas vodi na prag vere budući da vera predstavlja jedini logični zaključak: prepoznajući svoje potrebe, iskreno se kajući i uklanjajući prepreke koje nas dele od Boga, grešnici koji se kaju sada su spremni za veru u Isusovu silu da nas izbavi. Ako ovaj poslednji korak previdimo, odmah će se razviti beznade.

Verovanje u Hristovu sposobnost da nas spase, i stavljanje ličnog života u Njegove ruke, prirodan je nastavak prva dva koraka. Prepoznavanje vodi pokajanju. Pokajanje vodi spasonosnoj veri. Spasonosna vera znači da čovek prihvata Hristovu smrt na Golgoti kao žrtvu pomiranja za svoje grehe i Njega prihvata za svog Gospoda. Koju blaženu sigurnost dobijamo iz zajednice sa Jagnjetom?

Razmislite o ovome: Kako prepoznavanje naše potrebe za Hristom vodi pokajanju?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Odeća u Svetom pismu često se koristi kao skraćeno poređenje za karakter i ličnost. U nekim kulturama deca prave lutke od papira. Menjajući im odeću, lutke mogu da predstavljaju različita zanimanja, istorijska razdoblja, način života, čak i osobine. Počevši od Adama i Eve, odeća ima duhovno značenje. U priči o svadbenom ruhu Isus daje duhovne pouke koristeći pojam odeće. Koje duhovne pouke daje ova priča?

Aktivnost: Koristeći sliku odeće i papirnih lutkica, pozovite članove razreda da opišu odeću koja bi najbolje oslikavala njihovo iskustvo spasenja. Ne zaboravite tri faze prihvatanja spasenja o kojima smo proučavali u ovoj pouci.

Za razgovor:

- Kako hrišćani mogu da izbegnu zamku prepoznavanja svog jednog stanja bez negovanja odgovarajuće spasonosne vere?
- Kako hrišćani mogu da naprave razliku između žaljenja, kajanja i iskrenog pokajanja?
- Šta je pokazatelj vašeg pokajanja?
- Kako hrišćani mogu da pomognu drugima da prepoznaju svoje pravo duhovno stanje?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Učitelji su pozvani da otvore prilike za duhovnu obnovu. Da li je vaše iznošenje pouke za ovu sedmicu otvorilo nove prilike članovima razreda da odgovore na Hristov lični poziv?

Aktivnost: Ohrabrite članove razreda da ispitaju sebe i vide da li su se u potpunosti predali Isusu. Mogu da u tišini razmisle o tome ili ih pozovite na tihu molitvu.

RASTI U HRISTU

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: 2. Korinćanima 5,17.

Učenici će:

Saznati: Saznaće da je Bog omogućio sve što je neophodno za hrišćanski rast i razvoj.

Osetiti: Osetiće lično zadovoljstvo zbog bliskog preobražavajućeg susreta sa Bogom koji podstiče lični duhovni rast.

Činiti: Rašće u znanju, mudrosti i zahvalnosti za ono što je Bog učinio u njihovom životu.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Iskustvo novorođenja nadahnuo je Božjom voljom, ne ljudskim naporima

A. Zašto poštovanje slobode sprečava Boga da nas prisili na poslušnost?

B. Kako Hristov život podstiče našu želju za hrišćanskim rastom i učenishvom?

C. Šta se dešava sa našim duhovnim rastom, kada je prekinuta naša zavisnost od Hrista?

II Osetiti: Zdrav, zadovoljavajući odnos sa Bogom podstiče duhovni rast

A. Kako prihvatanje Boga razumom prelazi u zadovoljavajuću emocionalnu privrženost?

B. Kako zdrava duhovna zajednica doprinosi našem duhovnom rastu?

C. Kako emocionalno slabljenje, prouzrokovano legalističkim pristupom spasenju, može biti sprečeno?

III Činiti: Vernici mogu rasti u znanju, mudrosti i iskustvu

A. Kako vernici mogu biti sigurni da imaju stalnu zrelu duhovnu zajednicu?

B. Kako se vaši svakodnevni planovi mogu promeniti, ako se usredsredite na hrišćanski rast?

C. Kako hrišćani mogu da neguju duhovni rast drugih ljudi?

Zaključak: Hrišćanski rast je prirodna posledica zdravog odnosa sa Bogom i odgovarajućih prilika koje se razvijaju u Crkvi. U takvim uslovima lični rast se umnožava kroz evanđeoski rast.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: 2. Korinćanima 5,17.

Ključno načelo duhovnog rasta: Hrišćanski rast je prirodna posledica zdravog odnosa sa Bogom i odgovarajućih prilika koje se razvijaju u Crkvi.

Samo za učitelje: Drveće raste ili umire. Rast ukazuje na život. Hrišćani takođe rastu ili umiru. Hrišćanska vera je delotvorna, postupna i stvaralačka. Kada hrišćani zanemare ove osobine, hrišćanski rast prestaje.

Kako se neguje živa, napredna, snažna vera? Bavljenje poljoprivredom predstavlja pravi primer. Rast počinje kada je seme zdravo i zemljište plodno. Vremenski uslovi, takođe, daju svoj doprinos stvaranjem odgovarajuće ravnoteže između padavina i sunčeve svetlosti. Vreme u kome biljke dobijaju kišu ili sunčevu svetlost takođe je važan. Temperature koje su niže nego obično mogu da odlože klijanje. Nedovoljna količina padavina može da ugrozi žetvu. Čak i odgovarajuće količine padavina koje stižu u neodgovarajuće vreme mogu da unište letinu. Lepeza mogućih opasnosti je nezamisliva. Uspesno bavljenje poljoprivredom rezultat je različitih postupaka koji ove opasnosti svode na minimum – kada se pruži odgovarajuća nega (đubrenje, vlažnost, sunčeva svetlost) i žetva obavi na vreme. Uspesni duhovni rast odvija se pod sličnim okolnostima. Spremno srce (za seme) pada u sredinu koja pruža negu (tlo), gde prima duhovno ohrabrenje (sunčeva svetlost) i božanske pozive (padavine). Različite vrste nege (molitva, biblijski tekstovi,

lično svedočanstvo, čak i dar spremnosti za stradanje, i drugi činioci) čine seme spremnim da klija. Dodatna sunčeva svetlost priprema zrelu biljku za žetvu.

Rezultat duhovne odluke (požnjeveno seme). Ovi novi vernici (trenutno požnjeveni) ponovo ulaze u svet (zemlju) i proces se ponavlja.

Uvodna aktivnost: Razgovarajte o uslovima pod kojima biljka raste i vene. Odgovor može da obuhvati: uskraćivanje vlage, preterano đubrenje, uskraćivanje hranljivih sastojaka, osiromašivanja zemljišta, oštećenje biljke, visoke/niske temperature i drugi nepovoljni vremenski uslovi.

Razmislite o ovome: Prenesite razgovor na duhovni rast. Kako možemo da negujemo duhovni rast? Kako duhovno napredovanje može biti prekinuto? Koje oruđe sotona koristi da se umeša u rast vernika? Suprotno tome, šta Bog koristi za uspešan hrišćanski rast?

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Hrišćanski rast je korenit i potpuno preobražavajući. Ljudska grešnost je, s druge strane, potpuno ponižavajuća. Ljudsko srce je po svojoj prirodi, ma koliko izgledalo „dobro“, poput prljave haljine u poređenju sa božanskim merilima. Nebeska procena ljudskog stanja poziva na potpunu promenu: samo spoljašnja promena nije dovoljna. Uništavanje ostataka i izlivanje novih temelja – razapinjanje telesnog i rađanje novog duhovnog bića – jedino je rešenje. Proučavanje za ovu sedmicu podstiče nas da cenimo nebesko požrtvovano zalaganje za naše duhovno otkupljenje, da prihvatimo te božanske izvore, dok se borimo sa iskušenjima, i da se uključimo u izgradnju Hristovog tela, Njegove crkve. Najveća potreba sveta, pored Hrista, jeste Hristovo telo vernika koji jasno pokazuju Njegov saosećajni karakter. Kretanje u tom pravcu je lični duhovni rast.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Iskustvo novorođenja

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 3,1-16)

Iako bogat, obrazovan i cenjen, Nikodima je neobično privukao skromni Nazarećanin. Zabrinut zbog slabe duhovnosti izrailjskih verskih vođa, bio je privučen Hristovim uzvišenim ponašanjem. Isusovo nedavno čišćenje Hrama privuklo je njegovu pažnju. Divio se kako On koji nije pohađao školu zapoveda tako upečatljivim autoritetom. Sećajući se kako se Izrailj kroz istoriju ophodio

prema Božjim prorocima, Nikodim je bio uznemiren zbog lošeg ophođenja prema tom nepoznatom Galilejcu. Iako je Nikodim savetovao da budu pažljivi sa planovima usmerenim protiv Hrista, ipak je oklevao da Mu pruži otvorenu podršku. Umesto toga, lično se sastao sa Njim u tajnosti.

Svestan svog društvenog i političkog položaja, Nikodim nije želeo da njegov susret sa Isusom bude izložen pogledu javnosti. Isus se složio sa njegovom molbom da se sretnu noću. Skriven noćnim senkama, ovaj istaknuti farisej bio je neobično uplašen i uznemiren. Pribravši se pokušao je da započne razgovor laskajući Isusu. Ukazao je na Njegova vrhunska učenja i neverovatna čuda koja je učinio. Isus se, međutim, nije osvrtao na laskanja i učtive reči, koristeći priliku da produbi sve veće duhovno ubeđenje u Nikodimovom srcu. Veoma sigurno je izjavio: „Valja vam se nanovo (odozgo) roditi.“ Grčka reč anoten (anotēn) koja znači „odozgo“, ima dvostruko značenje. Ta igra rečima se, takođe, može shvatiti i kao „nanovo roditi“, što je bilo, očigledno, i u Nikodimovom slučaju. On se usprotivio govoreći da je takvo rođenje u fizičkom smislu nemoguće. Hristov odgovor imao je preneseno značenje, nije se odnosio na biološko rođenje, ukazujući tako na zavetna obećanja izgovorena mnogo godina ranije preko proroka Jeremije i Jezekilja. Božje obećanje o zajednici koja će se temeljiti na „novom srcu“ postalo je dostupno te noći. Božanski lekar bio je spreman da izvrši hitnu transplataciju srca. Nikodim je, međutim, ustuknuo, pred složenim i velikim istinama, koje su zaokupile njegov um i koje će se tek kasnije pokazati u njegovom životu i doneti mu spasenje.

Iskustvo novorođenja o kome je Isus govorio može da se doživi na dramatičan način (na primer, Pavlovo iskustvo na putu za Damask) ili neprimetno (na primer, Timotijevo postepeno građenje vere pod uticajem majke i bake). Bez obzira na to, rezultati su isti: otkupljeni, promenjeni životi. „Novorođenje“ označava duhovnu predaju i ponizno priznanje da su, bez božanske blagodati, ljudska bića spremna na najsurovija zlodela. Cenjeni, uspešni ljudi, čak i evanđeoski radnici, bili su osuđivani zbog ubistva bračnog druga, prodaje droge, prevare svojih sledbenika i maltretiranje dece. Ljudski ugled nije dovoljan. Obrazovanje nije dovoljno. Moralna promena lišena je svoje dubine: „Valja vam se nanovo roditi.“

Razmislite o ovome: Kako Bog uklanja sve ono što zadržava ljude da duhovno napreduju? Zašto je poniznost veoma važan oslonac za duhovni rast?

II Duhovna blizina: Biti blizu Božjeg srca

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Jovanu 15,4-10; Mateju 6,9-13; Galatima poslanice 2,20)

Ovaj odeljak bavi se praktičnim poduhvatima koji potiču iz živog, zdravog, uzbudljivog odnosa sa Bogom.

Molitva je, kako je neko rekao, duhovno disanje. Glad može da okonča ljudski život za nekoliko sedmica. Nedostatak tečnosti u organizmu može da izazove smrt posle nekoliko dana. Nedostatak kiseonika posle samo nekoliko minuta. Ne čudi, zato, što je apostol Pavle savetovao Solunjanima da se mole bez prestanka! Za astmatičare koji često pate od nedostatka daha, smrt u tim trenucima zaista izgleda blizu. Budući da ja molitva duhovno disanje, a ljudi duhovni astmatičari, veliku brigu treba posvetiti duhovnim protocima vazduha. Uokviriti svaki dan jutarnjom i večernjom molitvom samo je početak. Razgovor sa Bogom tokom celog dana je naš cilj.

Prebivanje u Hristu sigurno obuhvata molitvu, ali i duhovnu disciplinu u proučavanju Biblije i razmišljanju o Bogu. Zdrav rast zahteva uravnoteženu ishranu. Sveto pismo nas poziva da „probamo i vidimo“. Hristos i Sveto pismo, u prenesenom značenju, predstavljaju ono na što nas Božja reč poziva da probamo. Duhovna hrana jača naše duhovno biće da se možemo odupreti lažnim učenjima, samouverenosti i mnogim drugim smetnjama koje sprečavaju hrišćanski rast. Biblijske belančevine obnavljaju srce i utiču na korisno delovanje ćelija. Započinjanje i završavanje svakog dana sa Pismom štiti naš duhovni život. Kada razmišljamo o Božjim obećanjima, Njegovom vođstvu u prošlosti, Njegovom otkrivenju (pre svega u Getsimaniji, na Golgoti i Josifovoj grobnici), naša grešnost biva uklonjena, i zamenjena plemenitim i svetim mislima.

Umiranje je u suprotnosti sa našim neposrednim zapažanjem prilika jer su ljudi spremni da potroše čitav život i bogatstvo u pokušaju da produže život, a ne da ga skrate ili prekinu. Sveto pismo, ipak, zahteva od vernika da „umru“. Pavle se raduje što je „raspet sa Hristom“. Hristova smrt, vaskrsenje i vaznesenje bili su neophodni da bi Sveti Duh mogao da deluje. Sa malo drugačijim značenjem, smrt vernika (njihove buntovne prirode) i odlazak (iz prestupa, greha i pobune), takođe, su neophodni da bi Duh mogao da vlada u životu.

Razmislite o ovome: Kako ova načela možemo da prenesemo u svakodnevni život?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Iskoristite poslednje trenutke u proučavanju pouke u razredu za razmenu ideja kako možemo da se suočimo sa preprekama koje ometaju naš duhovni rast. Naglasite, pre svega, praktičnost. Pored osnovnih, već spomenutih (proučavanje Biblije, molitva, razmišljanje) osvrnite se na praktičnu primenu biblijskih načela. Na primer: gašenje televizora, šetnja u prirodi, uzdržavanje od korišćenja Interneta, korišćenje pauza na poslu ili vremena kada deca spavaju za čitanje Svetog pisma, slušanje nadahnjujuće muzike, proučavanje u malim grupama. Članovi razreda, takođe,

moгу da kažu biblijski tekst ili rečenicu iz dela Elen Vajt, koji su im pomogli i odgovorili na pitanje: „Kako možemo da se približimo Hristu?“

Za razgovor:

- Kako možemo da se sačuvamo od iskušenja da negovanje lične duhovnosti zamenimo verskim aktivnostima i vrednom službom?

- Koje korake ste preduzeli u svom svakodnevnom rasporedu aktivnosti da biste imali vremena za duhovno razmišljanje i proučavanje?

- Šta smatrate dragocenim u negovanju duhovnog života?

Razgovarajte o ovome: Ponekad ono što posedujemo zapravo poseduje nas. Ljudi prekovremeno rade da bi imali novca za određene stvari, za koje neće imati vremena zato što su prezauzeti. Čak i kada možemo da ih imamo, bavljenje njima može postati iscrpljujuće. Oslobođanje od takvih stvari omogućilo bi nam duhovni procvat. Slično tome, emotivne veze mogu da spreče duhovni rast. Da li nam naši međuljudski odnosi pomažu da napredujemo ili nas iscrpljuju? Da li je određeno prijateljstvo vredno gubitka večnog života? Razmislite kako još možete da pojednostavite svoj način život.

4. KORAK - BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: I dalje naglašavajte praktičnost. Ovog puta je primenite u ličnom razmišljanju i samoispitivanju.

Aktivnost: Pozovite članove razreda da istaknu promene, koje će uvesti u svoj način života, svakodnevne aktivnosti i odnose. Svrha tih promena je poboljšanje duhovnog rasta.

ŽIVETI KAO HRISTOS

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 13,34.

Učenici će:

Saznati: Proučavaće Isusov način života i Njegova učenja u želji da steknu biblijsko razumevanje ljubavi.

Osetiti: Poželeti da svojim svakodnevnim odlukama usvajaju Isusov način života ispunjen ljubavlju.

Činiti: Vežbaće da pokažu ljubav uzdržanim stavom, opraštanjem i praktičnom službom.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Isusov način života i Njegove pouke određuju šta je prava ljubav

A. Koja su vam se Isusova dela ljubavi najviše urezala u sećanje?

B. Koje Isusove priče po vama najbolje određuju značenje ljubavi?

C. Ljubiti susele ili nepoznate osobe može biti pravi izazov, ali kako možemo da volimo svoje neprijatelje?

II Osetiti: Bog usađuje u srca vernika želju da volimo kao što je Isus voleo

A. Kako proučavanje Hristovog života ispunjenog ljubavlju iskorenjuje našu nasleđenu sebičnost, zamenjujući je živim saosećanjem?

B. Kako hrišćani mogu da izbegnu izdvajanje iz teškoća koje ih sprečava da pokažu ljubav prema ugnjetenima?

C. Kako vernici mogu da prevaziđu osećanje osвете prema onima koji su im nešto našao učinili, i da im pokažu ljubav?

III Činiti: Hristova ljubav je izražena u praktičnim delima i poniznom stavu

A. Kako vernici u stresnim okolnostima mogu da izgrađuju strpljenje?

B. Kako hrišćani treba da odgovore na optužbe da opraštanje zapravo opravdava prestup i podstiče druga dela kojima se nekome nanosi bol?

C. Kako hrišćani korisnom službom mogu da postanu aktivniji u svojoj društvenoj sredini u izražavanju Hristove ljubavi?

Zaključak: Živeti kao Hristos znači voleti kao Hristos zato što je On Ljubav.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK – MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 13,34; 15,4-12; Luka 6,27-35; 10,30-37; Marko 10,21.

Ključno načelo duhovnog rasta: Isus Hristos pravi je primer kako se ljubav pokazuje na delu. Kada Njegovi sledbenici posmatraju Njegov karakter pun ljubavi, menjaju se u Njegovo obličje i postaju hrišćani koji vole.

Samo za učitelje: Reč „ljubav“ očigledno ima beskrajno mnogo objašnjenja. Na primer, ljudi vole svoju imovinu, hranu ili neka prošla vremena. Očigledno da je veoma nejasno šta znači pokazivati ljubav. Potrebna nam je neka merodavna odrednica prave ljubavi. Pisci iz Starog zaveta podsticali su ljubav prema susedima i nepoznatim ljudima praktičnom primenom istaknutoj u Svetom pismu. Biblijski događaji (na primer, istorija o Ruti i Josifovo opraštanje braći) nude značajan uvid u to šta je ljubav. Ljudska nesavršenost, međutim, ponekad kvari ove slike. Samo Hristov život daje čistu odrednicu ljubavi. Proučavanje Svetog pisma stvorice tu neodoljivu težnju, koja će pokrenuti vernike da vole kao što Hristos voli.

Uvodna aktivnost: Muzika, koja se često naziva jezikom ljubavi, pruža dragocene prilike da razmišljamo šta znači „voleti kao što je isus voleo“. Uporedite stihove hrišćanskih pesama sa stihovima iz svetovne muzike. Kakva je hristocentrična ljubav u poređenju sa svetovnim načelom ljubavi? Koja je od njih sebična, plitka i nepostojana, i zašto? Koja je skromna, samopožrtvovana, večna

i ukazuje na brigu prema drugima, i zašto? Koje pesme nude čvršće temelje za izgradnju Božjeg carstva ljubavi? Obrazložite svoj odgovor.

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Kako bi izgledalo oponašati život nekog čuvenog sportiste? Sigurno bismo oponašali njegove pokrete, ponavljali karakteristično kretanje prema cilju, podržavali njegove prepoznatljive pokrete. Kako bismo oponašali život kraljice Elizabete? Sve bi bilo povezano sa kraljevskom porodicom – luksuzni automobili, lična pratnja, značajan bankovni račun.

Kako bi izgledalo živeti kao Isus? Odgovor: sve bi bilo povezano sa pravom ljubavlju. Cilj ove pouke je upoznavanje Isusa punog ljubavi na tako upečatljiv način da članovi razreda osete žed za većim znanjem i tako postanu promenjeni hrišćani ispunjeni ljubavlju.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Isus je živio iskazujući ljubav

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 20,28; 25,31-46; Jovanu 11,5; 15,13; Luki 10,30-37)

Ljubav bez dela je mrtva. Ljubljeni učenik je zapisao: „Po tom poznavanju ljubav što On za nas dušu svoju položi: Mi smo dužni polagati duše za braću. Koji, dakle, ima bogatstvo ovoga svijeta, i vidi brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako ljubav Božja stoji u njemu? Dječice moja, da se ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom. I po tom doznajemo da smo od istine i pred Njim tješimo srca svoja.“ (1. Jovanova 3,16-19) Samoodricanje, posvećenost službi i ljubav pokazana na delu bile su odlike Hristove službe. Sa Njegove tačke gledišta, svi su bili uključeni – stariji, mladi, stranci, deca, bogati, društveno odbačeni, vojnici i ribari. Njegov neopterećen način života usmeravao je Njegovu energiju u službu ljubavi.

Isus je utelovio načela iz 3. Mojsijeve koja su podsećala Izrailjce da vole susede i strance (3. Mojsijeva 19,18.34). Ali do vremena kada je započeo svoju službu teritorijalni sukobi i verska netrpeljivost ugušili su svaki mogući pokušaj da se ova načela ostvare. Uprkos tadašnjim okolnostima, Hristos je odbacio jevrejsku netrpeljivost i prigrlio Rimljane, Grke, Sirofeničane, Samarjane, opsednute, gubave i druge. Isus je bio utelovljenje sveopšte Ljubavi. Njegova priča koja uzdiže vrline nepoznatog Samarjanina govori o sveopštem prihvatanju. Vrlinu određuje karakter, a ne boja kože. Bližnjima su nazvani svi oni koji su u nevolji i, što je još važnije, biti bližnji znači služiti potrebama drugih.

Isus je kasnije govorio o potrebi za službom u okviru završnog suda. Uobičajeno jevrejsko tumačenje tih proročanstava ukazuje na završne događaje kada će Božji sud nad narodima imati različite ishode. Isus u 25. poglavlju Jevanđelja po Mateju meša ovaj okvir sa tadašnjim običajima u gajenju stoke. Ovce i koze zajedno pasu u toku dana, ali ih palestinski pastiri obično razdvajaju posle zalaska sunca. Kozama je potrebno da se ugrijeju, dok ovce više vole da budu na otvorenom. Isus ovo figurativno prenosi na završne događaje u kojima će Božji veran narod biti odvojen od onih koji su osuđeni na propast. Presudno je to kako su služili Hristu u liku društveno odbačenih. Pogrešno ophođenje nikada nije navedeno kao razlog osude. Osuđeni su prvenstveno zato što su odbili da nešto učine. Neznanje nije bilo uzeto kao olakšavajuća okolnost. Tako je Isus uzdigao važnost služenja svakome bez razlike.

Razmislite o ovome: Odredite značenje službe iz ljubavi na osnovu Isusove ovozemaljske službe.

II Voleti neprijatelje

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Luki 6,27-35; Mateju 5,44 i Rimljanima 12,21)

Pre mnogo godina evandeoska vest proširila se Solomonskim ostrvima, pretvarajući ljudoždere u učenike u toku jednog naraštaja. Među obraćenicima bile su poglavice Panapa i Tamati. Na ostrvu je pre obraćenja među plemenima vladao rat, koji je obuhvatio i njihova sela. Panapa je ubio Tamatijevog oca i zatim ga pojeo. Iako su živeli u različitim selima, odlazili su u istu crkvu. Jednom prilikom na obredu Gospodnje večere, Tamatijeva osećanja su se uzburkala. U gnevu je napustio crkvu. Mučila ga je pomisao da ubica njegovog oca slavi Gospodnju večeru. Kakvo licemerstvo! Pre nego što je odmakao, Tamati je, ipak, odlučio da se vrati u crkvu, u kojoj je obred još uvek bio u toku. Tek što je seo, gnev je ponovo izbio na površinu i on je žurno pošao. Kada je izašao iz crkve, proradila mu je savest. Razmišljao je o svom duhovnom stanju i shvatio da ako želi da se Jevanđelje proširi ostrvom i promeni stanovnike, moraće da nauči da oprost. Teškog srca još jednom se vratio u crkvu, još uvek u bolu zbog gubitka, ali konačno smiren. Kada je bogosluženje bilo završeno, obojica su se u suzama zagrlili i ostrvo je postalo ujedinjeno. Dva oslobođena čoveka izašla su iz crkve. Panapa je bio oslobođen svog sramnog dela. Tamati je bio oslobođen svoje želje za osvetom.

Razmislite o ovome: Zašto je nemoguće živeti i voleti kao Isus, ako nismo oprostili svojim neprijateljima? Koliki teret nosite sa sobom zato što ne možete da oprostite? Kakvu slobodu možete da uživajte ako se to promeni?

3. KORAK - PRIMENITE

Samo za učitelje: Savremeno društvo je preplavljeno veštačkom religioznošću. Hiljade njih pričaju radi priče, ali gde su oni koji kao Tamati gledaju u Isusa i donose teške odluke koje Bog ceni? Naš nebeski Otac nikada se nije pretvarao da će to biti lako. Hristos je upozorio da će Njegovi sledbenici patiti. Isus je, takođe, nagovestio da će nagrada ići uz patnju – na Nebu u budućnosti, ali i sada u srcu ispunjenom mirom. Živeti kako je Isus živeo nagrada je sama po sebi. Kako vernici mogu da vole kao što je Isus voleo i kako njihova ljubav može da postane preobražavajuća sila u njihovoj sredini?

Aktivnost: Podelite se u male grupe od dvoje do četvoro ljudi i sastavite listu praktičnih načina kako možete da pokažete ljubav kao što je to Isus činio. Setite se određenih biblijskih priča i utvrdite kome je Isus služio. Pronađite kome su najsličniji u savremenom društvu i razgovarajte o tome kako pojedinci ili, možda, vaš razred može da im pokaže ljubav kao što je Isus činio. Ponovo okupite razred i pozovite grupe da podele svoje ideje sa čitavim razredom.

Zatim pređite na drugi deo razgovora. Sotona slabi našu uspešnost i postojanost kroz greh. Svako ljudsko biće poseduje nasleđene i stečene slabosti. Svakome je potrebna podrška spolja da ublaži te slabosti. Isus pruža tu podršku, koja mora da potiče izvan nas. Suština je da je skoro svako bio uvređen u nekom trenutku. Ove rane onesposobiće nas ako im to dozvolimo. Onesposobljeni ljudi ne mogu da vole kao što je Isus voleo, ali Hristova preobražavajuća sila može da obnovi snagu da volimo kao što je Isus voleo.

4. KORAK - BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Voleti kao što je Hristos voleo najpre zahteva posvećenost; ali kreativnost predstavlja divan dodatak posvećenosti.

Aktivnost: Završite proučavanje pouke molitvom da Božji Duh otvori prilike da volimo kao što je Isus voleo i da vaš razred bude spreman da odgovori na taj poziv.

CRKVA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 17,20.21.

Učenici će:

Saznati: Utvrdiće osobine jedinstvene Crkve, praveći razliku između jedinstvene i jednoobrazne.

Osetiti: Doživeće blagoslove koji pripadaju jedinstvenoj svetskoj duhovnoj porodici.

Činiti: Udružiće se sa vernicima iz mesne crkve, i širiti Božje carstvo ulažući vreme, energiju, darove i novčana sredstva.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Jedinstvo je osobina prave Crkve

A. Kako nejedinstvo osujećuje Crkvu da ostvari svoj zadatak?

B. Kako se jedinstvo razlikuje od jednoobraznosti, i zašto je važno da ne mešamo ova dva pojma?

C. Kako Hristos pomaže jedinstvu i kako se to odnosi na duhovni život vernika?

II Osetiti: Pripadanje duhovnoj porodici otvara neograničene mogućnosti da blagoslovima za druge i sami budemo blagosloveni

A. Kako jedinstvo sa drugim vernicima utiče na lično emocionalno zdravlje hrišćanina?

B. Kako kritički stav utiče na jedinstvo Crkve?

C. Kako emocionalni vidovi crkvenog života (osećanja, ljubav, druženje) treba da budu u ravnoteži sa etičkim vidovima (učenje, istina, načela)?

III Činiti: Pripadnost Crkvi potvrđuje posvećenost pojedinca određenoj crkvenoj porodici

A. Zašto pripadnost Crkvi donosi odgovornost? Uporedite stavove ljudi koj su braku i koji žive u vanbračnoj zajednici. Kakve promene donose bračne dužnosti?

B. Zašto pripadnost Crkvi nema smisla bez srazmernih ulaganja energije, kreativnosti i novčanih sredstava? Kako to podseća na „ustajale“ brakove u kojima partneri ne doprinose ništa međusobnoj zajednici?

Zaključak: Crkva najbolje služi vernicima i društvenoj sredini kada je ujedinjena.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 17,20.21.

Ključno načelo duhovnog rasta: Bez jedinstva Hristova nevesta, Crkva, slabi do te mere da Božje carstvo ne može uspešno da se širi.

Samo za učitelje: Sportski timovi, udruženja volontera, multinacionalne kompanije, čuveni simfonijski orkestri, mala preduzeća, političke stranke, državne vlade, itd., neće uspeti da ostvare svoje ciljeve ako nejedinstvo zavlada u njihovim redovima. Da li za Hristovu nevestu, Crkvu, to ne važi? Sotonini revni pomoćnici pokazuju da Crkva nije izuzeta od takvog napada. Dmonske sile koriste mnoge slabosti unutar Božjeg carstva: sebičnost, nameru i slučajnu lošu komunikaciju, podele na osnovu pola, nacionalnosti i etničke pripadnosti, ratoborne stavove, samopravednost i mnoge druge. Da li je Crkva bespomoćna prilikom takvih napada?

Naše trenutno proučavanje biblijske pouke pruža odgovore, sredstva, postupke i planove za čuvanje crkvenog jedinstva. Savremena primena ovih večnih načela, međutim, zavisi od toga koliko dozvolimo Svetom Duhu da nas vodi. Ne zaboravite, nebeski neiscrpní izvori su na raspolaganju vašem razredu. Poučavajte ih verujući da Božji duh može da upotrebi vaš razred da ujedini Crkvu. On to može!

Uvodna aktivnost: Za ovu aktivnost potrebno je da donesete jedan lomljiv predmet ili predmet koji se može rastaviti na delove. Prvo razgovarajte o svrsi tog predmeta. Zatim, razgovarajte o njegovoj vrednosti. Na kraju, razgovarajte o tome kako se koristi. Može li predmet da ispuni svoju namenu ako se razbije

u deliće? Koliko je vredan predmet koji ne može da ispuni svoju namenu? Može li taj predmet da se koristi ako se rastavi na delove? Ako može, na koji način? Ako ne, zašto ne može? Zatim, razgovarajte koja je svrha Crkve i šta je čini vrednom. Razgovarajte o tome kako različiti vidovi crkvenog života deluju i kako su međusobno usklađeni. Šta se dešava sa sposobnošću Crkve da ostvari zadatak koji joj je Bog dao, kada se podele uvuku u nju? Kako se podeljena Crkva može obnoviti da bi Božje delo napredovalo? Kako se može održati jedinstvo bez jednoobraznosti? Koja je razlika između jedinstva i jednoobraznosti? Kako jedinstvo doprinosi da se ostvari Božja namera za Crkvu?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Za iznošenje pouke za ovu sedmicu važno je naglasiti tri pitanja. Prvo je teološko i glasi: „Zašto je jedinstvo neophodno i važno?“ Odgovor se ne odnosi samo na ljubaznost, međusobno poštovanje ili ostvarivanje Božjeg dela. Zašto su oni važni? Šta označavaju ljubaznost, sklad i poštovanje? Drugo pitanje je praktično: „Kako Crkva može da ispuni evanđeoski nalog ako je podeljena?“ Treće pitanje se usredsređuje na naš Uzor – Boga: „Da su nesklad, ljubomora i sukobi podstakli podele unutar Božanstva, gde bi hrišćanstvo danas bilo?“

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Jedini temelj Crkve, Hristos

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 7,24.25; 16,18. i Dela 4,11)

Neki teolozi tvrde da tekst u Jevanđelju po Mateju 16,18. ukazuje da je Petar određen da bude temelj Hristovoj crkvi. Da li bi Hristos zaista postavio naglog, nesigurnog Petra da bude temelj hrišćanstvu? Naše rđavo ponašanje doprinosi da prilike tako izgledaju! Bez obzira na ljudsko ponašanje, Isus je ponudio nešto neuporedivo bolje: Sebe. Petar, koga je Hristos jednom prilikom upitao šta misli ko je On, kasnije je prepoznao da je Isus glava od ugla Božje crkve (Dela 4,11; 1. Petrova 2,4-8). Ljudska snaga i upravljačke sposobnosti bile su nedovoljne za vođenje te mlade institucije do pobeđe. Sila Božjeg duha i Njegova bezgranična mudrost bile su u tom trenutku potrebne. Neki drugi temelji mogu privremeno da se učine odgovarajućim, ali je večni Bog, Onaj koji stvara naslednike vođene Duhom (Efescima 2,20).

Razmislite o ovome: Na koji su način vernici savremene Crkve svojim delima pokazali da smatraju da Crkva može da ima samo ljudske temelje? Ovozemaljski običaji, samovolja i oblici humanističke filozofije zamenili su

Hrista i Njegovu reč kao jedini crkveni temelj. Kako vernici treba da se odnose prema takvom stanju i da ga isprave?

II Ujedinjene molitve

(Podsetite se u razredu Hristove molitve za jedinstvo zabeležene u Jevanđelju po Jovanu, 17. poglavlju, obraćajući posebnu pažnju na stihove 21-23)

Sadržaj Hristove posredničke molitve istaknut je u prvim stihovima 17. poglavlja Jevanđelja po Jovanu. Hristos je u svojoj službi obnavljao raskinutu zajednicu između Boga i Njegovog naroda. Jedinstvo sa Bogom bilo je postignuto Hristovom pomiriteljskom žrtvom. Poznavanje Boga ukazivalo je na primanje večnog života.

Ono što opterećuje Hrista u daljem tekstu 17. poglavlja jeste uspeh Njegove misije. Raspeće je bilo neizbežno. Nije bilo preteča na stazi kojom je krenuo. Nikada smrtno biće nije pobedilo greh i smrt. Proročanstva (Isaija) i apokaliptički tekstovi (Danilo) predvideli su Njegovu pobeđu. Hristos je imao poverenja u svog nebeskog Oca i verovao je Njegovim obećanjima, ali doživljavao je i veliku patnju, dok je razmišljao o strašnim događajima koji će uslediti. Da li će uspešno tom stazom proći prvi i nadvladati smrt, da li će Njegovi učenici izvršiti zadatak za vreme Njegovog odsustva? Obećanje o nebeskom Savetniku bilo je dato, ali da li će Njegovi učenici spremno pokoriti svoje mišljenje, stavove i različite karaktere? Isus će se uskoro vazneti na Nebo, i Njegova mlada nevesta biće poverena Sinovima groma (Jakovu i Jovanu) i Kamenu (Petru). Svoje poslednje zajedničke časove proveli su prepirući se ko će zauzeti uzvišeniji položaj u Hristovom carstvu. Ovi ljudi nisu shvatili sklad na koji im je Isus ukazivao (jedinstvo sa Ocem, jedinstvo sa Duhom). Da li će se Njegov mladi pokret raspasti?

Pitanje jedinstva bilo je teret koji se osetio u Njegovim poslednjim rečima. Jedinstvo sa Bogom, koje jedino donosi spasenje, zavisilo je od njihove potpune predaje. Njihovo međusobno jedinstvo zavisilo je od njihovog jedinstva sa Bogom. Ova dva jedinstva teku naporedno. Uništavanje njihovog međusobnog jedinstva pokvariće, ako ne i uništiti, njihovo jedinstvo sa Bogom, koje predstavlja večni život. Savršeno jedinstvo osposobiće ih da uspešno svedoče svetu i tako ispune evanđeoski nalog. Nejedinstvo naneće štetu tom poduhvatu i ugroziti Božje delo.

Razmislite o ovome: Čime možete da doprinesete nejedinstvu u Crkvi? Da li ćete nastaviti to da činite i ako shvatite da ta upornost ugrožava vaš spasonosni odnos sa Bogom?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Konstrukcija točka za bicikl pruža korisnu sliku o jedinstvu. Žbice su udaljenije jedna od druge na rubu nego u sredini. Što su bliže središtu, bliže su jedna drugoj. Skromni Galilejac koji je doneo svoj život na Golgoti je naše središte. Mnogi hrišćani, međutim, žive na ivici. Oni sebičnim učenjima umanjuju vrednost duhovnog života. Žedne duše žele da upoznaju Boga zato što žele da iskuse večni život. Oni treba da shvate da je Bog postao stvaran u našem životu. Mi se približavamo središtu iskrenim razgovorom sa Bogom i pomnim biblijskim proučavanjem. Kako se vernici približavaju Bogu, približavaju se braći i sestrama koji su njihovi istomišljenici. Ako je jedinstvo ikada bilo potrebno, onda je to sada. Kako vernici mogu da postignu i iskuse jedinstvo koje im Bog velikodušno nudi?

Aktivnost: Nacrtajte točak sa žbicama na papiru ili zamolite članove razreda da ga zamisle. Razgovarajte o stvarima koje trenutno razdvajaju vernike Crkve. Istaknite da vernici koji su bliži središtu, bliži su jedni drugima i manje podeljeni. Razgovarajte o tome šta nas približava Isusu? Šta je osnovno? Ne zaboravite da sa biblijskom istinom ne možete praviti kompromise, i da je jedinstvo koje ima neki nedostatak lažno, a osnove spasenja i hrišćanskog življenja nisu ni složene ni uvijene. Posle mnogih generacija teoloških rasprava, kada dođemo na Nebo, možda ćemo se iznenaditi koliko je sve zapravo bilo jednostavno.

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Tekst u Jevanđelju po Mateju 18. poglavlju ističe postupke i načine na koje sukobi u Crkvi mogu biti rešeni. Retko se, međutim, postupa u skladu sa ovim savetom, čak i kada su ljudi upoznati sa njim. Isus je uspostavio pomirenje sa uvređenom braćom (i sestrama) kao preduslov da njihova služba bude prihvaćena. Hrišćansko jedinstvo nije samo željeni ishod, to je neophodan činilac. Nenaduvani baloni su samo rastegljiva obojena guma. Što je vazduh za balon, to je Sveti Duh za duhovni život. On se daje onima kojima je pomirenje na prvom mestu.

Aktivnost: Razmislite kako možete da podstaknete jedinstvo koje se temelji na pouci od ove sedmice i na tri koraka pomirenja istaknuta u Mateju 18,15-18. Osavremenite jezik ovog teksta da biste odgovorili trenutnim okolnostima, situacijama i iskustvu dvadeset prvog veka. Detaljno opišite metode koje ćete upotrebiti u svojoj Crkvi.

NAŠA MISIJA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Matej 28,19.20.

Učenici će:

Saznati: Svatiće da je crkvena misija u središtu Hristovog evanđeoskog naloga.

Osetiti: Težiće za prilikama da učestvuju u Božjem pozivu da stvaraju učenike.

Činiti: Iskreno će se moliti već ove sedmice, da Bog otvori vrata, da mogu da šire svoju veru.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Isusovi učenici obasjavaju svet

A. Zašto je Hristovo carstvo povezano sa svetlošću?

B. Hrišćansko svedočenje često se povezuje sa obraćenjem, ali šta označava njegovo prvobitno značenje?

II Osetiti: Lična ispunjenost posledica je učestvovanja u procesu stvaranja učenika

A. Trkači su srećni kada obore lični rekord. Dizajeri tegova isto tako osećaju se ispunjenima, dok podižu tegove sve veće težine. Kako se hrišćani osećaju kada nekoga dovedu Hristu? Zašto?

B. Izuzetni naponi jenog člana mogu da pokrenu čitav tim. Kako uspeši postignuti prilikom stvaranja učenika nadahnjuju druge?

C. Kako vernici mogu neprestano da traže prilike da dele svoju veru?

III Činiti: Bog pruža prilike da dele svoju veru onima koji se ponizno mole za vođstvo

A. Zašto je molitva toliko važna u radu stvaranja učenika?

B. Koje opasnosti vrebaju ako se prilikom stvaranja učenika oslanjamo na svetovne metode ubeđivanja, a ne na molitvu?

C. Kako vernici mogu uspešnije da rade i zajedno povedu ljude Hristu?

Zaključak: Crkva postoji zbog misije koju vodi Sveti Duh, kao što vatra nastaje, jer kiseonik podstiče sagorevanje. Oni koji stvaraju prave učenike ispunjavaju Božju nameru za Njegovu crkvu.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Matej 28,19.20.

Ključno načelo duhovnog rasta: Ako se svaki vernik Crkve aktivno ne uključi u Hristov nalog stvaranja učenika, ona ostaje bez roda i na kraju se gasi.

Samo za učitelje: Vatra nastaje zbog sagorevanja. Crkve postoje zbog misije. Hristos je dao poseban nalog svojoj Crkvi da stvara učenike. Kada Crkva zaboravi svoju misiju postaje samo bezvredna, hladna institucija. Svaka Crkva s vremena na vreme, treba da oceni svoju vernost misiji. Vernici Crkve uključeni su u mnoge važne aktivnosti, ali da li su one usredsređene na misiju? Crkvena administracija nadgleda stotine različitih projekata, koji iziskuju ogromnu energiju. Svaka aktivnost koja ne obuhvata Hristovu misiju nepotrebno troši energiju koja treba da bude uložena u stvaranje učenika.

Aktivnost: Zamolite članove razreda da kažu na kojim radnim mestima rade. Zabeležite njihove odgovore. Pitajte ih šta je osnovna misija njihove radne zajednice. Zatim, odgovorite na sledeća pitanja.

Razmislite o ovome: Šta se dešava kada preduzeća nemaju jasno određen cilj? Šta se dešava kada manje važne aktivnosti i ciljevi zauzmu mesto glavnom cilju i postanu važniji?

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Isus je kroz nekoliko metafora, koje se odnose na svetiljke, svedoke i predstavnike, objasnio šta je misija. Hristos je obećao svojim sledbenicima ribarima da će postati lovci ljudi. Njihova misija obuhvata

elemente posvećenosti, svedočanstva, predstavljanja i prihvatanja. Oni na različitim mestima mogu biti upotrebljeni u različitoj srazmeri kako okolnosti nalažu, ali svi elementi zaslužuju određenu pažnju zato što predstavljaju sastavni deo procesa stvaranja učenika.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Iskreno svedočanstvo

(Podsetite se u razredu teksta u Jevanđelju po Mateju 5,14-16; Efescima 5,8; Luki 24,46-49; Delima 1,8)

U Svetom pismu svetlost predstavlja Boga. Tama predstavlja Njegovu suprotnost. Hristos opominje svoje učenike da ne hode u tami. Oni treba da šire svetlost i razgone tamu. Ako ostavimo po strani preneseno značenje ovih reči, hrišćani treba da obasjavaju svet, otkrivajući Božji karakter poučavanjem i delima.

Osvrt na savremenu tehnologiju disperzije svetlosti pomaže nam u daljem prikazivanju ove ideje. Svetlost ima neverovatne sposobnosti. Uzmimo, na primer, prirodno noćno svetlo, koje skuplja i kanališe svetlost i osvetljava veliki prostor bez električne energije. Isto tako, hrišćani treba da postanu usmereni kanali božanske dobrote, saosećanja, velikodušnosti, brižnosti, strpljenja i istine. Sveća skrivena pod sudom izjednačava se sa paradoksom. Hristos je došao među ljudski rod, i tako osvetlio i promenio naš svet.

Kada neko sebe nazove hrišćaninom, a pri tom ne širi svetlost i ne održava ličnu zajednicu sa Hristom, predstavlja stvarnost na pogrešan način. Zabluda takvih ljudi zatamnjuje pravo svedočenje iskrenih vernika. Zamislite sijalice jarkih boja bez električne energije. One mogu da imaju odgovarajući oblik, veličinu, da budu ispravne, ali dok nisu povezane sa električnom energijom, one su samo sijalice koje ne daju svetlost. Crkve mogu biti pune vernika koji su poput sijalica koje ne daju svetlost, a Bog očekuje da svedočenjem obasjamo ceo svet.

Razmislite o vome: Kako vernici mogu da održe ličnu zajednicu sa Bogom koja ih osposobljava za uspešno svedočenje?

II Božja oruđa sa dvostrukom ulogom

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Jovanu 3,17; 14,12; 17,18; Mateju 24,14; 28,19.20)

Kada za nekog kažemo da u životu igra dvostruku ulogu, pod tim podrazumevano da je ta osoba dvolična, nepouzdana, i da radi u tajnosti. Obratite pažnju na još jedno tumačenje ovog pojma: „Predstavnici koji imaju dvostruku ulogu u Božjem delu“ su „dvostruka oruđa“. Naš dvostruki nalog potiče od Hrista lično. Isus je naložio 1) da propovedamo i 2) stvaramo učenike. Oruđe označava predstavnika ili ambasadora. Ambasadori su visoki diplomatski zvaničnici

poslati na duže vreme u drugu zemlju kao predstavnici svoje zemlje. Tako su hrišćani predstavnici dvostruke službe, službe propovedanja i stvaranja učenika.

Zemlje prihvataju novog ambasadora u skladu sa ugledom njegove države, a ne na osnovu njegove lične reputacije. Tako se prihvatanje nas kao ambasadora ne temelji na našim ličnim osobinama, već na položaju koji Bog zauzima. Obeshrabreni radnici u delu ne treba ovo da zaborave kada naiđu na odbijanje (Jovan 17,14-18; Luka 10,5-16). Nismo mi ti koji smo odbijeni, već Onaj koga predstavljamo. Hrišćani, takođe, treba da prepoznaju izuzetnu nagradu koja se podrazumeva kada služimo kao Hristovi predstavnici. Kao što je nebeski Otac poslao Hrista, tako su vernici poslati kao Njegovi lični predstavnici. Šta može da bude važnije od hodanja Hristovim tragom za šta smo dobili božanski nalog sa nebeskog prestola?

Možda neko razmišlja na ovaj način: „Ja nisam propovednik“. Objašnjenje ovog pojma može biti od pomoći. Grčki izraz, koji se često prevodi kao „propovedaće se“, povezan je sa starim običajem prenošenja vesti. Glasnici su prvobitno bili kuriri koje su vladari slali, kada su želeli da nešto objave ili proglašavaju. Nije im bila potrebna rečitost ni govornička veština. Međutim, bile su neophodne tri stvari: 1) carski nalog, 2) poznavanje vesti i 3) spremnost da se vest prenese. Svaki hrišćanin je dobio carski nalog. Posvećeni vernici već su upoznati sa vešću. Jedina smetnja je spremnost da se vest objavi. Svaki vernik može da „propoveda“ Radosnu vest bez izlaska na propovedaonicu i korišćenja mikrofona. Objavljivanja biblijskih istina je dužnost svakog vernika, ne samo propovednika.

Isto tako, stvaranje učenika je odgovornost svih vernika. Prvi nivo stvaranja učenika ne zahteva teološko obrazovanje. 1) stupanje u dodir sa ljudima, 2) sticanje poverenja ljudi, 3) svedočenje na temelju Biblije i 4) poziv na duhovnu odluku predstavljaju sažeti pregled tog procesa. Vreme koje je bilo najuspešnije za hrišćanstvo, kada je došlo do velikog rasta, bilo je pre osnivanja prvih hrišćanskih teoloških škola. Stolari, dadilje, baštovani, vojnici, trgovci, prodavci i obični radnici uticali su na jedinstveno širenje hrišćanstva. Zar ne bi danas programeri, bolničari hitne pomoći, vozači kamiona, drvoseče, sanitarni inženjeri, posrednici za nekretnine i telefonski prodavci trebalo da isto čine?

Razmislite o ovome: Šta vas nadahnjuje da se uključite u Hristov veliki nalog?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Pročitajte naglas sledeću priču i razgovarajte o tome u razredu. Kako vernici mogu da izbegnu da ih bilo šta odvрати od misije?

Priča: Velika proizvodna kompanija imala je u početku zadatak da proizvodi intergalaktička vozila svetski priznatog pronalazača Džoše Ben Lavdžoja. Prva generacija vozila, koja je bila poznata po naprednom dizajnu, inovativnom in-

ženjeringu, i velikim ulaganjima, prodavala se izuzetno dobro. Uprkos surovoj konkurenciji postojećih proizvođača, zakonskih smetnji, pogubnih poteza, ova korporacija je sve više osvajala tržište. Potražnja je dostigla neverovatan nivo i uprava je dozvolila proširenje rada i velike pogodnosti za radnike. Smetnje i žrtve koje su podneli zaposleni prve generacije bile su zaboravljene.

Kada je uprava počela da zadovoljstvo zaposlenih stavlja u prvi plan, glavna ulaganja postepeno su preusmeravana sa planiranja proizvodnje i marketinga. U početku je pad prodaje pripisivan oštrijom konkurenciji, sezonskim promenama, nepostojanosti tržišta. Međutim, velike rezerve stečene prodajom prve generacije vozila ublažile su uticaj svega toga i retko kad je neko izražavao svoju zabrinutost. Zaposleni su počeli da traže veće plate, duže pauze, veću zaradu, raznovrsniji meni u restoranu i duže odmore. Glas umerenosti je utihnuo. Rezerve su se smanjivale, a finansije su sa kapitalnog ulaganja bile preusmerene na zahteve zaposlenih. Odeljenja za dizajn i marketing primala su sve manja sredstva.

Korporacija je sve više zaostajala kako je potražnja za intergalaktičkim putovanjima slabila. Postepeno je ova kompanija digla ruke od svojih proizvoda i kupila vozilo konkurentne kompanije.

U jednoj drugoj fabrici neko je u kafeteriji slučajno pomešao dva soka. Nov ukus izazvao je pravo oduševljenje, a uprava je odmah sva sredstva preusmerila na reklamiranje tog soka. Taj uspešan poduhvat zaokupio je svu energiju korporacije budući da je proizvodnja intergalaktičkih vozila postepeno stala. Usledilo je masovno otpuštanje. Korov je osvojio igralište. Vozilo konkurentne kompanije izbilo je u prvi plan. Kada je Džoša Ben Lavdžoj stigao, niko ga nije primetio. Džoša je zaplakao.

4. KORAK - BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Da li ste ikada videli posebne sijalice koji sijaju u mraku? Kada se preko dana izlože sunčevoj svetlosti, one se popune energijom tako da noću sijaju u mraku. Hrišćani su, kada su izloženi Hristovom uticaju, isto tako osposobljeni da osvetljavaju tamu ovoga sveta.

Aktivnost: Napravite sedmični plan aktivnosti, uključujući više prilika da budete „izloženi Hristu“.

BOŽJI ZAKON

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 14,15.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće da se nepromenljivost i trajnost Zakona u velikoj meri dotiču hrišćanskog širenja vesti o spasenju.

Osetiti: Osetiće sigurnost saznanjem da služe doslednom Bogu, čiji se karakter i načela nikada ne menjaju.

Činiti: Svakoga dana pozivajte Hrista u svoje srce, čija preobrazavajuća sila jedino može da usadi želju da činimo Njegovu volju.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Hristova smrt na Golgoti svedoči o nepromenljivosti Božjeg zakona

A. Zašto Isus nije promenio Zakon i tako izbegao da plati kaznu za prestup?

B. Kako su Hristov način života, poučavanje i smrt na Golgoti produbili značenje Zakona i naglasili njegovu važnost?

II Osetiti: Vernici će osetiti sigurnost znajući da služe Bogu čiji se karakter i načela, izražena preko božanskog zakona, nikada ne menjaju

A. Kako bi se hrišćani osećali da služe bogu koji podseća na „kameleona“, koji neosnovano menja svoja očekivanja?

B. Kako vernici mogu da uvere druge u Božju doslednost, iako odrastaju u sredini u kojoj vlada ljudska nepostojanost?

C. Kakav uticaj hrišćani „kameleoni“ imaju na širenje Jevanđelja?

III Činiti: Iako prava poslušnost prevazilazi sposobnosti ljudske volje, Božji Duh u nama može da nas osnaži da budemo poslušni

A. Šta treba da uvrstimo u svoje poslovne planove što će podstaći potpunu zavisnost od sile Svetoga Duha da tvorimo Božju volju?

B. Šta vernici mogu da učine da bi nevernici bili privučeni njihovim pravednim životom, jer gledaju živi primer Božjih načela?

Zaključak: Božji nepromenljivi zakon pruža postojanost i sigurnost. Božja blagodati omogućava život u skladu sa Njegovim zakonom.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Matej 5,17-19.

Ključno načelo duhovnog rasta: Hrišćani koji celim srcem poštuju Božji nepromenljivi zakon primaju i prenose drugima najveće nebeske blagoslove..

Samo za učitelje: Skladni univerzum zavisi od postojanosti. Zakon gravitacije isto deluje i ujutru i uveče, u februaru i septembru, u Amsterdamu i Marakešu.

Nepromenljivost duhovnog zakona je, takođe, sveopšta. Preljuba je bila nemoralni čin u vreme Davidove vladavine, a nemoralna je i danas. Jezaveljino ubistvo počinjeno nad Navutejem pre tri hiljade godina u Samariji bilo je nepravedno; kao što su danas ubistva u Montrealu ili Oslu. Božji zakoni primenjuju se podjednako bez obzira na društveni položaj, nacionalnost, lični uspeh, političke veze i pol. Kada ljudski zakon poništava božanski, to se odražava u moralnosti. Ipak, Božja načela ostaju nepromenjena. Ljudsko donošenje zakona je promenljivo, i zavisi od nepredvidljivih ljudskih stavova i društvenih kretanja. Međutim, „Isus Hristos juče je i danas Onaj isti i vavijek.“ (Jevrejima 13,8)

Uvodna aktivnost: Izaberite jedan popularan sport čija pravila poznajte. Razgovarajte šta bi se desilo kad bi se ta pravila menjala od takmičenja do takmičenja ili u toku jednog takmičenja. Razmislite kakve bi se posledice pojavile da postoje drugačija pravila za različite timove. Kako bi se to odrazilo na načelo pravde i nepristrasnosti? Kako bi stalna promena granica uticala na dugoročne planove? Kakve koristi proističu iz činjenice da ista merila važe za sve? Koje prednosti proističu iz doslednog primenjivanja pravila?

Razmislite o ovome: Da li ste ikada igrali neke društvene igre sa osobama koje nameću svoja lična pravila, a ne pridržavaju se uputstva za igru ili nekih opšteprihvaćenih pravila? Kako se osećate dok igrate sa ljudima koji stalno postavljaju nova pravila? Zašto bi bilo nemoguće poštovati Boga, kada bi On neprestano menjao svoje zapovesti?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Hrišćanske vođe su se kolebale oko Zakona još od najranijih dana hrišćanske istorije. Neki učitelji, u želji da izbegnu krajnost koja je odlikovala fariseje, doslovno su uklonili Zakon iz svojih učenja. Vernici obično poštuju samo određene zakone. Preljubočinci žele da se sprovedu zakoni koji se odnose na krađu, ali ne i na preljubu. Oni to nazivaju udvaranjem. Oni koji se bave proneverom žele da se primenjuju zakoni koji se odnose na ubistvo, ali ne i na kazne za krađu. Pronevera predstavlja izvor mogućnosti za izdržavanje. Kriminalci su spremni na ubistvo, ali očekuju potpunu odanost od svojih partnera. Čak i pastori i učitelji biraju koje će zapovesti poštovati, a koje odbaciti. Međutim, svaka neposlušnost ima svoje posledice.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Božji nepromenljivi karakter i nepromenljivi Zakon

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 5,17-44)

U hrišćanstvu je tokom istorije vladalo veliko neslaganje u vezi sa pravilnim shvatanjem Zakona. Jeretik Markion iz drugog veka, koji je osnovao veliku hrišćansku zajednicu u Maloj Aziji, tvrdio je da postoji prevelika razlika između Zakona i Jevanđelja. Po njemu, Zakon je pripadao starozavetnom Bogu, koji se bavio pravdom i kaznom, a Jevanđelje novozavetnom Bogu, drugačijem od starozavetnog, koji se bavi milostivim spasavanjem. Božanska milost zamenila je pravdu, kaznu i Zakon. Iako je poricao optužbe na račun antinomijanizma (odbacivanja važnosti poslušnosti božanskom Zakonu), Markionove teološke pretpostavke imale su veliki uticaj na poništavanje odgovarajuće uloge božanskog zakona.

Antinomijanizam (od reči anti „protiv“ i nomos „zakon“) cvetao je u vreme kasnog Srednjeg veka kao reakcija na legalistički monasticizam. Po monasticizmu rešenje za moralni pad nalazilo se u asketskom načinu života u kome su se od telesnih želja oslobađali ćutanjem, bičevanjem i drugim „pravednim delima“. Hrišćansko učenje o slobodi suprotstavljalo se ovom nametnutom psihološkom i fizičkom kažnjavanju. Međutim, oni koji su zašli u krajnost,

počeli su da uče ne o slobodi od osude Zakona, već o slobodi od poslušnosti Zakonu. Ta krajnja verzija duhovnog oslobođenja potcenjuje potrebu za ličnim priznanjem i posvećenjem pod vođstvom Svetog Duha. To na kraju vodi neograničenom traženju zadovoljstva i duhovnom samodopadanju.

Dispencionalizam Džona Darbija nehotično je uvrstio problematične odlike Markionovog učenja. Njegova filozofska pretpostavka isticala je kao činjenicu da je Bog drugačije delovao među ljudima u različitim istorijskim razdobljima. Ovaj otvoren napad na božansku doslednost oslikava Markionovo verovanje u različite bogove, s tim što je Darbi u svom učenju govorio o jednom Bogu koji deluje na dva različita načina. Bog je u evanđeoskom razdoblju delovao milostivo, ukidajući potrebu za držanjem Zakona. Bog je konačno uvideo da su Njegova ograničenja data Mojsiju neodrživa, i problem za buduće naraštaje, rešio je odbacujući Mojsijeva uputstva. Nažalost, Mojsijevi sledbenici rodili su se prerano!

Uporedite ova složena učenja sa Hristovom jasnom izjavom: „Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim Zakon ili Proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: Dokle nebo i Zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne title iz Zakona, dok se sve ne izvrši. Ako ko pokvari jednu od ovijeh najmanjijeh zapovijesti i nauči tako ljude, najmanji nazvaće se u Carstvu nebeskome; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskome.“ (Matej 5,17-19)

Razmislite o ovome: Kršenje Zakona (greh) uzrok je Hristove smrti. Zašto Isus nije promenio Zakon da se prilagodi običajima koji su vladali i tako zaustavi kršenje Zakona? Zar to ne bi bilo lakše i bezbolnije? Razgovarajte o tome.

II Posebna primena nepromenljivog Zakona

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 5,27-30. i Marku 7,1-13)

Ovi tekstovi otkrivaju kako je Isus ispunio svrhu božanskih zapovesti. Prva primena odnosila se na sedmu zapovest. Isusovo ukazivanje na krivicu zbog misli, a ne samo dela, oslikavalo je dublje značenje zapovesti po kojoj je samo poželeti tuđu ženu smatrano prestupom. Hristos primenjuje ovo isto načelo na druge zapovesti. Ubistvo nije više ograničeno na ubistvo s predumišljajem, već obuhvata i mržnju, uzajamno ljutito optuživanje, čak i uvredljive reči. Shvaćena na pravi način, šesta zapovest nije dozvoljavala ličnu osvetu i nalagala je ljubav prema neprijateljima. Poštenje i milosrđe su, takođe, bili uzdignuti. Ispunjavanje minimalnih zahteva više nije bilo dovoljno. Pobude su bile istaknute u odnosu na dela. Služba iz celog srca postala je merilo.

Hristos se suprotstavljao farisejskim, nebiblijskim običajima. Isus je prvenstveno tvrdio da su njihovi obredi očišćenja zamenili moralno ponašanje određeno Božjim zapovestima. Iako su zakonici visoko cenili roditeljstvo i tumačili

da peta zapovest obuhvata pružanje podrške starijim roditeljima, dozvolili su da se korvan umeša u tu odgovornost. Nekada davno korvan se odnosio na žrtvene sudove koji su bili posvećeni. Predmeti za koje je rečeno da su korvan bile su posvećene Bogu i zabranjene za drugu upotrebu. Pohlepna deca, koja su uskraćivala pomoć roditeljima, izjavila bi da su njihova novčana sredstva korvan, i tako ih ograničila samo na mogući prilog Hramu, što znači da nisu bila dostupna za pomoć roditeljima. U stvari, oni su zadržavali bogatstvo za sebe, koristeći rupe u zakonu da opravdaju svoju pohlepu. Dok su se naizgled pokoravali Božjem zakonu, zapravo su se ponašali suprotno tome: „Ovi ljudi približavaju se k Meni ustima svojijem, i usnama poštuju Me; a srce njihovo daleko stoji od Mene. No zaludu Me poštuju učeći naukama i zapovijestima ljudskima.“ (Matej 15,8,9)

Razmislite o ovome: Šta je bolje – otvoreno se usprotiviti poslušnosti božanskom zakonu ili javno ga podržavati, a u tajnosti kršiti? Obrazložite svoj odgovor. Kako pokajanje može da utiče na promenu oba pristupa?

3. KORAK -PRIMENITE

Samo za učitelje: Šta je lakše, rećima podržati Božji zakon ili ga stvarno primeniti u životu? „Reći su jeftine.“ „Dela govore glasnije od reči.“ Ove izreke, pored još mnogo drugih, naglašavaju važnost primene.

Isus postavlja to pitanje u priči u kojoj je dvojici sinova rečeno da vode računa o očevom vinogradu. Prvi se u početku nije složio sa tim, ali se pokajo i počeo da radi. Drugi se odmah složio, ali ništa nije učinio. Hristos je zatim upitao svoje slušaoce ko je poslušno dete. Kako biste sebe kao vernika mogli opisati – u početku neposlušni i prkosni, ali kasnije spremni na saradnju; pokorni, ali zapravo na pogrešnom putu; ili zaista poslušni? Hristos je rekao: „Ako imate ljubav k Meni, zapovijesti Moje držite.“ (Jovan 14,15) Isusov brat Jakov je napisao. „No može ko reći: Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi vjeru svoju bez djela svojijeh, a ja ću tebi pokazati vjeru svoju iz djela svojijeh. Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli vjeruju i dršču. Ali hoćeš li razumjeti, o čovječe sujetni, da je vjera bez djela mrtva.“ (Jakov 2,18-20) Hristov ljubljani učenik uputio je prekora: „Dječice moja, da se ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.“ (1. Jovanova 3,18) Najrećitije izjave u prilog nepromenljivosti Božjeg zakona ne potiču iz teoloških ućenja, već iz života koji je stalno u skladu sa Božjom voljom. Kako vernici mogu tako da žive?

Za razgovor:

- Kako vernici mogu da ispune svrhu božanskog zakona u svom životu? (Drugim rećima, pozitivna svrha zapovesti koja je izgovorena u odrićnom obliku: „Ne čini preljube“ je braćna vernost. Pozitivna svrha zapovesti izre-

čena u odričnom obliku: „Ne svjedoči lažno na bližnjega svojega“ je potpuno poštenje.)

- Kako vernici mogu da dožive radost prilikom držanja Zakona, nasuprot mirenju s božanskim zapovestima uz gundanje?

- Kako vernici mogu da prenesu važnost držanja Zakona nevernincima, a da ne zauzmu farisejski stav?

- Koje mere predostrožnosti hrišćani treba da koriste da bi bili sigurni da se iskrena poslušnost neće pretvoriti u spasenje delima s jedne strane ili služba usana s druge strane?

- Kako treba predstaviti Jevanđelje da bi oni koji ne veruju shvatili biblijski sklad između Jevanđelja i Zakona?

4. KORAK - BUDITE KRATIVNI

Samo za učitelje: Pravo hrišćanstvo se ne odnosi na to šta vernici izbegavaju da čine, već šta pokušavaju. Pravila su uokvirena ograničenjima: „Nemojte prekoračiti brzinu od pedeset kilometara na čas.“ „Ne uzimaj stvari koje ne pripadaju tebi.“ Ova ograničenja, srećom, čuvaju red. Ona ograničavaju dela koja uništavaju međuljudske odnose. Međutim, ona ne ukazuju na pozitivno građenje odnosa. Supružnici su ponekad verni, ali nepažljivi. Ponekad se ljudi uzdržavaju od krađe, ali prolaze pored gladnih i nepokretnih. Načela ljubavi i deljenja nisu prekršena niti su u potpunosti prihvaćena. Zanemarivanje pozitivnih izraza Božjih zapovesti često vodi u legalizam.

Aktivnost: Sastavite „pozitivnih“ Deset zapovesti oblikujući prvobitne zapovesti tako da izraze način izgrađivanja odnosa ispunjenih ljubavlju. Kada završite zadatak, razmišljajte o tome kako da ova načela negujete u svakodnevnom životu.

SUBOTA

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Marko 2,27.28.

Učenici će:

Saznati: Uporediće legalistički pristup svetkovanju Subote sa Hristovim primerom i poukama o Suboti.

Osećati: Ceniće subotni blagoslov odmora i druženja sa Bogom ponuđen svim vernicima.

Činiti: Držaće Subotu svetom i primiće duhovno osveženje, fizički odmor i priliku za negovanje međuljudskih odnosa.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Isusov primer i poučavanje o Suboti neguje duhovan rast i razvoj

A. Kako Hristovo stvaranje Subote utiče na naše shvatanje njene važnosti?

B. Kakav uticaj Hristov primer držanja Subote ima na naše svetkovanje tog dana?

C. Kako Hristova čuda, koja je učinio u Subotu, doprinose našem shvatanju da je On Gospodar Subote?

II Osetiti: Bog svakom verniku nudi blagoslov odmora i druženja svetkovanjem Subote

A. Kako blagoslov subotnog odmora i druženja utiče na naš stav prema drugim danima u sedmici?

B. Kako priprema za Subotu i njeno svetkovanje pruža zaceljenje emocionalnih udaraca koje smo zadobili tokom sedmice?

C. Kako precizan program svetkovanja Subote utiče da se ljudi osećaju otuđeni od držanja Subote? Obrazložite svoj odgovor.

III Činiti: Vernici će iz duhovnih razloga i zbog fizičkog odmora uživati u svetkovanju Subote

A. Kako držanje Subote čuva vernike od iskušenja da se oslanjaju samo na sebe?

B. Kako roditelji mogu da promene pristup Suboti usmeren pravilima u pozitivan stav prema držanju Subote i da među svojom decom neguju pozitivna očekivanja u vezi sa Subotom?

Zaključak: Hristos je Subotu učinio duhovnim osveženjem i fizičkim odmorom.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE:

Naglasite tekst: Marko 2,27.28.

Ključno načelo duhovnog rasta: Blagoslovi svetkovanja Subote dostupni su svim vernicima, koji veruju da je Hristos Izvor njihovog spasenja.

Samo za učitelje: U trećem i četvrtom poglavlju Jevrejima poslanice pri-sećamo se pobune Izrailjaca u pustinji. Bog je obećao odmor, koji je bio povezan sa Obećanom zemljom, ali Izrailjci su odbili da uđu. Otvrdnula srca, ispunjena prevarom, bila su uzrok njihove neposlušnosti. Ipak, Božja milost pruža još jednu priliku za duhovni mir i oslobođenje: Subotu.

Sedmi dan, Subota, je znak duhovnog oslobođenja iz ropstva greha, koji se još uvek nudi svakoj osobi koja čezne za duhovnom slobodom. To je duhovno oslobođenje vernika od uzaludnih napora da dostignu dobrotu. U ono što je kroz naraštaje pružalo fizički odmor i duhovno osveženje utisnut je soteriološki (odnosi se na spasenje) značaj. Izazovne ekonomske prilike ponekad podstaknu radnike da neprestano rade kao da će ih propuštene prilike dovesti do gladi. Svetkovanje Subote ukazuje da šest sedmina sa Božjim blagoslovima pruža veće izobilje nego sedam sedmina bez njih. Emocionalni problemi ponekad podstaknu hrišćane da prionu na dobra dela kao da mogu umilostiviti Boga svojim slabim naporima. Svetkovanje Subote ukazuje da potpuni duhovni odmor pruža veću duhovnu sigurnost,

nego dela koja činimo gonjeni krivicom. Cilj pouke za ovu sedmicu je da pomogne vernicima da iskuse fizički i duhovni odmor.

Uvodna aktivnost: Neka nekoliko vernika ukratko opiše jedan od svojih nezaboravnih odmora ili trenutaka duhovnog mira. Razgovarajte o koristima koje po fizičko zdravlje ima putovanje na odmor. Razgovarajte o tome kako su svakodnevne aktivnosti u toku odmora drugačije u odnosu na raspored obaveza na poslu. Opišite emocionalno i fizičko stanje osobe pre i posle odlaska na odmor. Uporedite emocionalno i fizičko stanje osobe koja se oslobodila krivice pre i posle primanja spasenja.

Razmislite o ovome: Razgovarajte o tome kako pravo svetkovanje Subote povoljno utiče na emocionalno i fizičko zdravlje.

2. KORAK - ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Rasprave o svetkovanju Subote bile su verovatno najraširenija rasonoda fariseja u vreme Isusove ovozemaljske službe. Fariseji su odredili dužinu putovanja, maksimalnu težinu tereta koji se može poneti, i još desetine drugih strogih pravila za prihvatljivo svetkovanje Subote. Da li je Hristos bio počastvovan tako preciznim propisima? Naprotiv, Sveto pismo ukazuje da je Isus bio žalostan. Tužno je to što se istorija ponavlja među savremenim vernicima koji svetkuju Subotu. Rasprave o ispravnom držanju Subote nemaju kraja. Međutim, da li smo nešto prevideli? Možda svrha i značaj Subote treba da bude u središtu pažnje. Tada će unutrašnje osvedočenje pod vođstvom Svetog Duha oblikovati spoljašnje pripreme da bi Subota mogla da postane radosno iskustvo što je i bila Božja namera. Usmerite razgovor na osnovno značenje Subote da dragoceno vreme ne bi bilo posvećeno nepotrebnim detaljima.

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Isus: Mesija, Stvoritelj, Uzor, Suvereni gospodar

(Podsetite se u razredu sledećih tekstova: Kološanima 1,16; Luka 4,16-21; Matej 12,1-8)

Ono što je apostol Jovan izjavio u knjizi Otkrivenje u vezi sa Pismom (o tome da ne treba ništa dodavati ni oduzimati) pruža razumne smernice za držanje Subote. U stara vremena fariseji su opteretili svetkovanje Subote ljudskim zahtevima. Ponekad savremeni vernici čine isto. S druge strane, značaj svetkovanja Subote umanjuje se zanemarivanjem svetosti toga dana i svođenjem

Subote na godišnji odmor ili bilo koji drugi dan u sedmici. Božji blagoslovi ne počivaju ni na jednom od ovih gledišta. Neoprezni vernici bivaju uhvaćeni u mrežu ovozemaljskih briga i nikada ne dožive odmor. Izuzetno oprezni vernici bivaju upleteni u mrežu čuvanja drugih subotnih običaja i ne mogu da nađu vreme za odmor. Blagoslove primaju samo oni koji pod vođstvom Duha i na temelju Biblije savesno teže svetkovanju Subote.

Primer koji nam je Isus ostavio u pogledu držanja Subote veoma je važan. Kako je Isus svetkovao Subotu? 1) Isus se sastajao sa drugim vernicima zbog proučavanja Svetog pisma i održavanja bogoslužjenja (Luka 4,16-21). 2) Provodio je vreme šetajući u prirodi (Matej 12,1-8). 3) Oslobođao je ljude patnji (Matej 12,9-14; Luka 13,15.16. i Jovan 5,16.17). 4) Odmarao se od rada (1.Mojsijeva 2,1-3). 5) Zbog Isusovog strogog pridržavanja Svetog pisma, možemo da zaključimo da se Isus uzdržavao od trgovine (Matej 5,17-19. i Nemija 13,15-22). 6) Takođe, iz ponašanja Isusovih učenika možemo da zaključimo da je poštovao dan pripreme (Luka 23.24. poglavlje, uporedi sa 2. Mojsijevom 16). Na temelju Isusovog primera, hrišćani danas treba savesno da izgrađuju subotni oblik ponašanja.

Razmislite o ovome: Šta se dešava kada neki hrišćani pokušavaju da utiču na savest drugih vernika u vezi sa Subotom? Zašto vernici treba da budu oprezni kada Sveto pismo o nečemu jasno ne govori? Kako hrišćani s ljubavlju mogu da pokažu neslaganje kada je kršenje Subote u pitanju?

II Čuda učinjena u Subotu

(Podsetite se u razredu tekstova iz Jevanđelja po Mateju 12,10-12; 24,20. i Luki 13,14)

Hristova čudesna isceljenja učinjena Subotom ispunila su ljude toga dana posebnim osećanjem divljenja. Fizički odmor namenjen svima proširio se na fizičko obnavljanje namenjeno bolesnima.

Međutim, Hristos je najbolje sačuvao za kraj. U jedan turobni dan pripreme Hristos je visio na golgotskom krstu. Muka i očajanje obuzeli su ljudski rod. Jedini dostojan protivnik smrti bio je pobeđen. Dok se početak Subote bližio, rimski vojnici u žurbi su skinuli Hristovo izmučeno telo sa krsta. Isus je u tišini počinio po svojoj zapovesti kao što je to obično činio. Josifova grobnica ostala je zapečaćena. Obnovljen i osnažen Božjim duhom posle odmora po božanskom planu, Hristos je izašao iz Josifove grobnice, spreman za još jednu službu – službu nebeskog Prvosveštenika. Hrišćani mogu da dele Hristovo iskustvo, izlazeći svake sedmice spremni za nove izazove, duhovno obnovljeni subotnim odmorom.

Razmislite o ovome: Kako vernici svake sedmice mogu da dožive oduševljenje koje pruža Subota?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Iskreni razgovori o prikladnom držanju Subote često mogu da se završe pitanjima o tome šta jeste, a šta nije po Zakonu da se radi u Subotu. Primenjivanje Hristovih načela uzetih iz nekog drugog događaja pokazaće se korisnim u uzdizanju takvih rasprava na značajniji nivo. Kada je reč o opsednutosti demonima, Isus je upozorio da isterivanje demona biće beskorisno, ako se ne ispuni nastala praznina. U protivnom će praznina biti ispunjena još većim brojem demona. Mnogi dobronamerni vernici učinili su istu grešku. Preopterećeni preciznim Subotnim običajima, u potpunosti su odbacili Subotu. Šta ispunjava nastalu prazninu? Prekomerni rad, materijalizam, antikreacionistička učenja, dokolica, beznačajna zadovoljstva – „demoni“ koji su u istoj ili većoj meri razorni kao i oni koji su ih prethodno zaposeli.

Nije dovoljno samo se žaliti na sve ono što opterećuje Subotu. Praznina mora biti ispunjena ispravnim držanjem Subote, da ne bi nastupilo njeno odbacivanje. Kako Božje osobine sadržane u svetkovanju Subote (Stvoritelj, Otkupitelj, Onaj koji svakodnevno brine) postaju obuhvaćene savremenom praksom? Kako možemo bolje da ocenimo običaje u svetkovanju Subote kroz istoriju i blagoslove koje ono nudi? Kako vaš razred može da postigne uravnotežen pristup svetkovanju Subote?

Aktivnost: Neka članovi razreda sastave listu Božjih osobina obuhvaćenih biblijskim učenjem o Suboti. Razmislite o aktivnostima ili običajima koji će naglasiti ova verovanja. Pripremite ih za decu, tinejdžere, mlade i odrasle. Obratite pažnju na sledeće ciljeve: 1) učesnici u njima treba da uživaju; 2) treba da uključe više čula; 3) aktivnosti će biti korisnije ako su u njih uključeni učesnici koji potiču iz različitih kultura i različitog su pola 4) razmotrite koje vreme je najpogodnije (na primer, mirno razmišljanje je pogodno u vreme zalaska Sunca, nije uobičajeno u vreme ručka); i što je najvažnije, 5) moraju da pruže duhovno ohrabrenje.

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: U judaizmu su se u toku istorije javila dva gledišta. Jedno gledište (jevrejsko ili halakah) bilo je usredsređeno na čuvanje svetkovanja Subote. Hiljade Jevreja patriota koji su pre dopustili da budu ubijeni od strane sirijskih vojnika u makabejskom razdoblju, nego da prekrše Subotu učestvovanjem u bitki, zatim Jevreji koji su napustili svoja utvrđenja

u vreme Pompejeve opsade Jerusalima zbog početka Subote, primeri su vredni pomena, iako pomalo idu u krajnost. Još jedan primer iz ovog gledišta je tekst pod naslovom Šabat (Shabbath), uključen u Mišnu (Mishnah), koji ističe 39 različitih kategorija zabranjenih aktivnosti u Subotu. Sekta pod imenom Eseni smatrali su da je bolje dopustiti da se životinje ili ljudi udave nego da se spasu, zato što su to smatrali kršenjem propisa o držanju Subote. Zato su Rimljani regrutovali mali broj jevrejskih vojnika, plašeći se da bi Jevreju mogli da napuste svoje položaje ako bi dobili naredbu da se bore Subotom.

Jevrejska reč hagada (haggadah), međutim, otkriva drugo gledište. Ono je naglašavalo lepotu Subote. Smatrano je da je prva muzička kompozicija koju je sastavio čovek bila Subotna himna, koju je Adam pevao sedmog dana posle saznanja o Božjem oproštenju. Neki komentatori tvrde da je ova kompozicija sačuvana kao 91. psalam. Po drugoj tradiciji Izrailjci su razgovarali o prelasku preko Crvenog mora u Subotu, što ukazuje na još jednu soteriološku povezanost sa svetkovanjem Subote. Služba u Šatoru od sastanka takođe je naglašavala subotno bogoslužjenje, budući da je prinošen veći broj žrtava nego u svakodnevnim obredima (4. Mojsijeva 28,9.10). Subota je bila poseban dan, vredan slavljenja.

Aktivnost: Napišite pesmu koja govori o svetkovanju Subote tokom istorije. Neki detalji koji vam u tome mogu pomoći pomenuti su u prethodnom tekstu. Druga mogućnost je da istražite običaje držanja Subote od strane Etiopljana i Kelta.

SMRT I VASKRSENJE

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 11,25.

Učenici će:

Saznati: Uvideće sigurnost Hristovog vaskrsenja u kome je moguće i naše vaskrsenja.

Osetiti: Doživeće životodavnu silu vaskrsenja, koja sad i u budućnosti, daje snagu vernicima.

Činiti: Živeće punim životom, utemeljenim na sili vaskrsenja dostupnoj svim vernicima.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Hristovo vaskrsenje je sigurnost na koju vernici mogu da oslone svoju veru

A. Šta se dešava sa Crkvom ako se zapostavi suštinsko učenje hrišćanstva, sigurnost Hristovog vaskrsenja?

B. Po čemu su druga učenja beskorisna ako nema vaskrsenja?

C. Zašto učenje o besmrtnosti duše ukida Isusovu jedinstvenu ulogu koju ima kao Vaskrsenje i Život?

II Osetiti: Učenje o Hristovom vaskrsenju pruža duhovnu silu sada i večni život u budućnosti

A. Kakvo olakšanje vernici treba sada da oseće, budući da je smrt pobeđena i nema vlast nad njima?

B. Kako se emocionalno stanje ljudi, koji žive sa nadom u večni život, može uporediti sa stanjem onih koji je nemaju?

C. Kakva osećanja prožimaju hrišćane koji su uvereni da će se ponovo sreći sa svojim voljenima?

III Činiti: Isus je vaskrsenjem pobedio smrt, oslobađajući vernike od sotonine sile

- A. Kako vaskrsenje utiče na način kako vernici podnose iskušenja?
- B. Kako vaskrsenje daje silu vernicima prilikom svedočenja?

Zaključak: Bez vaskrsenja naša vera postaje samo još jedna verska mogućnost, a ne poseban put koji vodi u večni život.

PROGRAM PROUČAVANJA

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 11,25.

Ključno načelo duhovnog rasta: Učenje o vaskrsenju uliva vernicima život i utiče na sve vidove hrišćanskog verovanja.

Samo za učitelje: Jedan sportski trener je izjavio: „Pobeda nije najvažnija stvar. To je jedina stvar.“ Nažalost, ove reči se primenjuju na nešto što je beznačajno i kratkotrajno, kao što je pobeda u nekom meču. Primenite te reči u okviru večnog života: „Vaskrsenje nije najvažnija stvar. Ono je jedina stvar.“ Ono svakako zaslužuje takvo naglašavanje.

Hrišćanstvo ne predstavlja samo još jednu mogućnost. Korenita tvrdnja hrišćanstva da je ono jedinstveno temelji se na Hristovom vaskrsenju. Buda, Avram, Muhamed i Konfučije ostali su u grobu. Samo hrišćanstvo tvrdi da ima živog Osnivača. Da je Njegovo vaskrsenje samo verska pretpostavka, nevezana sa stvarnošću, hrišćanstvo ne bi dugo opstalo.

U poslanicama apostola Pavla vidimo da je on shvatio ovu istinu. Suprotstavljajući se lažnom učenju među Korinćanima, on uzvikuje: „A ako Hristos ne usta, uzalud, dakle, propovijedanje naše, a uzalud i vjera vaša. A nalazimo se i lažni svjedoci Božiji što svjedočimo protiv Boga da vaskrse Hrista, kojega ne vaskrse kad mrtvi ne ustaju. Jer ako mrtvi ne ustaju, ni Hristos ne usta. A ako Hristos ne usta, uzalud vjera vaša: Još ste u grijesima svojijem. Dakle, i oni koji pomriješe u Hristu, izgiboše. I ako se samo u ovom životu uzdamo u Hrista, najnesrećniji smo od sviju ljudi.“ (1. Korinćanima 15,14-19)

Uvodna aktivnost: Podsetite se hrišćanskih himni koje govore o vaskrsenju i vaznesenju. Razgovarajte o tome šta je Hristovo vaskrsenje značilo našim

precima. Uporedite himne iz različitih razdoblja (1700, 1800, 1900), analizirajući sličnosti i razlike. Možete uvrstiti i savremenu kompoziciju Samjuela Medlija „I Know That My Redeemer Lives“. Šta je pokrenulo njihovu maštu? Šta je utvrdilo njihovu nadu? Koja skraćena poređenja su koristili da bi preneli svoje misli? Zamolite članove razreda da zajedno sa vama odrede koji su stihovi najznačajniji i najdirljiviji.

Razmislite o ovome: Kako ove pesme snaže vašu nadu u vaskrsenje?

2. KORAK – ISTRAŽITE

Samo za učitelje: Samo jedna religija ima silu da ljudski rod prenese izvan planete Zemlje. Samo jedna religija pokreće ljude. Druge religije govore o velikim ciljevima, ali su nemoćne da ljude tamo povedu. Samo hrišćanstvo pruža životodavnu silu za duhovnu promenu uticajem vaskrslog Hrista. Kako članovi razreda mogu biti uvereni u jedinstvenost vere u vaskrsenje?

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Sudbina nade ili beznada?

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Luki 8,54.55 i Jovanu 5,28.29)

Ljubljani apostol Jovan beleži Hristove reči u vezi sa vaskrsenjem u petom poglavlju svog Jevanđelja. Na drugom mestu (Otkrivenje 20. poglavlje) Jovan pojašnjava ove izjave, ističući da prvo vaskrsenje obuhvata samo pravedne i prethodi drugom vaskrsenju koje će se dogoditi posle hiljadu godina. Dva vaskrsenja predstavljaju božanski sud, „odvajanje koza od ovaca“. Prvo vaskrsenje odnosi se samo na one za koje je izrečena povoljna presuda. Drugo vaskrsenje obuhvata one koji su proglašeni krivima. Ove dve grupe se međusobno isključuju.

U istoriji rane Crkve verovanje u vaskrsenje, uopšte, bilo je na probi. Pavle u poslanicama Korinćanima (naročito u 1. Korinćanima 15. poglavlju) dosta govori o vaskrsenju, opovrgavajući učenja koja odbacuju vaskrsenje kao nešto nestvarno. Ironično je to što je šest godina ranije (51. godine) Pavle pisao Solunjanima iz Korinta, govoreći o vaskrsenju pravednih suprotstavljajući se tamošnjim lažnim učenjima.

Nažalost, za Pavla takva lažna učenja nisu bila ograničeni slučajevi. Kružila je još jedna teološka zabluda o vaskrsenju, koju su širili „Imenej i Filit, koji u istini pogriješiše govoreći da je vaskrsenije već bilo.“ (2. Timotiju 2,17.18) Štetniji je, možda, bio doketizam koji se javio u drugom veku, kome su naročito bili naklonjeni gnostici i kasnije (u četvrtom veku) sledbenici manihejstva. Verujući

da je materija zla, odbacili su mogućnost utelovljenja zato što bi, sa njihove tačke gledišta, pravo telo ukaljalo Hristovu čistotu. Hristos se samo predstavio kao čovek, ali je takav njegov izgled bio samo prividan. Prema njihovom verovanju, Hristos nije imao telo, pa ni vaskrsenje tela nije bilo moguće. Međutim, pravo učenje o Hristovom utelovljenju naglašava da je Hristos u potpunosti bio čovek i u potpunosti Bog. Isus, koji je podneo stvarnu, ne prividnu telesnu smrt, i mogao je, zaista, da doživi telesno vaskrsenje.

Oni koji se u današnje vreme bave hristologijom stvorili su učenja koja podsećaju na stari doketizam. Njihovi napori da razdvoje „istorijskog Hrista“ (opipljivo biće) od mitološkog Isusa (koga vernici obožavaju) podudaraju se sa još starijim tumačenjima Hristovog vaskrsenja. Na osnovu tih tumačenja nije važno da li je Hristos vaskrsao u telu, „Hristos koji je ustao iz groba“ (objektivna stvarnost), već da li je „Hristos ustao u vašem srcu“ (subjektivna osećanja). Božja reč ne čuti, savršeno je jasna: Hristovo vaskrsenje je stvarno, i predstavlja jedinu silu, koja uspešno može da vrati ljude njihovom domu.

Razmislite o ovome: Kako vernici mogu biti sigurni da će imati udela u prvom, a ne u drugom vaskrsenju?

II Izlazak iz tamnice

(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Jovanu 11,38-44)

Izraz koji je u Novom zavetu najčešće preveden kao „pakao“ jeste hades. Ovo opšte mesto za mrtve nije ukazivalo ni na nagradu ni na kaznu. Tamo nema dešavanja niti misli. Isus je uporedio njihovo stanje sa „snom“. Međutim, ovaj odmor je privremen, jer će na kraju svi čuti Njegov glas i biće vaskrsnuti u jednom od dva vaskrsenja. Tamnica smrti biće ispražnjena. Sve to zavisilo je od Hristovog ličnog vaskrsenja. Tri vaskrsenja, zabeležena u vreme Njegove zemaljske službe, predkazala su Isusovu konačnu pobedu: 1) Jairova kćer, 2) sin udovice iz Naina i 3) Lazar. Lazarevo vaskrsenje sigurno je bilo najupečatljivije zato što je njegovo telo četiri dana ležalo u grobnici. Posle Isusovog vaskrsenja, nekoliko mrtvih bilo je podignuto u život (Matej 27,51-53). Ova „rana oslobođanja“ bila su predlika izlasku iz tamnice koje će se zbiti kada se Hristos vrati i slomi katance sotonine tamnice.

Razmislite o ovome: Zamislite sliku vaskrsenja kada Isus ponovo dođe.

3. KORAK - PRIMENITE

Samo za učitelje: Vaskrsenje ne samo da stvara temelj za blaženi život u budućnosti; ono već sada omogućava duhovnu promenu. Pavle je zaključio: „Kao što usta Hristos iz mrtvih slavom Očevom, tako i mi u novom

životu da hodimo.“ (Rimljanima 6,4) Ubicama, prostitutkama, teroristima, lopovima i drugim grešnicima obećana je budućnost na Nebu i trenutna duhovna obnova. Obraćanje obuhvata opravdanje i posvećenje. Hristova smrt, polaganje u grobnicu i vaskrsenje podupiru oba.

Za razmišljanje:

- Kako duhovna sila koju pruža Hristovo vaskrsenje može biti primenjena u svakodnevnim borbama koje hrišćani imaju sa sotoninim iskušenjima, osećanjima depresije i uznemirenosti u vezi sa budućnošću?

- Kako vaskrsenje može da pomogne vernicima da se pripreme za gubitak svojih voljenih?

- Kako ispravno shvatanje Hristovog vaskrsenja čuva vernike od spiritizma i savremenih težnji da vaskrsenje objasne u duhovnom smislu?

- Kako ispravno shvatanje vaskrsenja čuva vernike da ne postanu plen lažnog učenja o večnoj vatri u paklu?

- Kako vernici mogu da podele svoju nadu u vaskrsenje sa onima koji tonu u beznađu?

- Kako vernici mogu da prenesu tu baklju nade budućim naraštajima?

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: U dobro napisanom dramskom komadu ono što je najvažnije ostavlja se za kraj. Drama na kraju vremena u kojoj Hristos učestvuje potvrđuje ovo pravilo. Hristos dolazi u pratnji mnoštva anđela i glasan zvuk truba. Zemljotresi potresaju Zemlju, a grmljavina budi zaspale otkupljene. Grobovi se otvaraju velikom silinom, a ljudi koji su počivali u njima kreću u susret Hristovom zagrljaju. Radost postaje sve veća, dok se voljeni ponovo sreću. Suze radosnice padaju niz njihova lica, dok se glasovi ujedinjuju u hvali. Dajući novo značenje nekada davno izgovorenim rečima, otkupljeni uzvikuju: „Svrši se!“

Aktivnost: Zamolite članove razreda da opišu svoj ponovni susret sa svojim voljenima. To izražavanje nade treba da posluži kao prilika da, u očekivanju buduće radosti, na stvaralački i stvaran način izraze svoju veru da će Hristos vaskrsnuti verne.

DRUGI HRISTOV DOLAZAK

SAŽETI PREGLED POUKE

Ključni tekst: Jovan 14,1-3.

Učenici će:

Saznati: Shvatiće prirodu Hristovog obećanog povratka.

Osetiti: Osetiće sigurnost Drugog Hristovog dolaska.

Činiti: Pripremiće se duhovno da krenu u susret Gospodu.

SMERNICE ZA PROUČAVANJE

I Saznati: Hristos jasno opisuje prirodu svog povratka i prilike koje će tada vladati

- A. Koje su prepoznatljive karakteristike Hristovog drugog dolaska?
- B. Šta Drugi Hristov dolazak predstavlja za iskupljene, a šta za osuđene?
- C. Šta ukazuje na blizinu Hristovog povratka?

II Osetiti: Hristov dolazak pruža svakom verniku osećanje mira i sigurnosti

- A. Koja osećanja ispunjavaju vernike kada razmišljaju o Hristovom dolasku?
- B. Zašto bi znaci skorog Hristovog povratka trebalo da pobude radost, a ne zabrinutost?
- C. Kako svrha Hristovog dolaska utiče da još više cenimo Božju ljubav prema ljudima?

III Činiti: Duhovna priprema je neophodna da bismo se susreli sa Hristom

- A. Koji svakodnevni običaji i navike pripremaju vernike za Hristov dolazak?
- B. Kako vernici mogu da pomognu onima koji ne veruju da se pripreme za Drugi Hristov dolazak?
- C. Koju ulogu hrišćanska zajednica ima u duhovnoj pripremi?

Zaključak: Obećani Hristov povratak više je od velikog sna. On ne predstavlja beg od stvarnosti. On ukazuje na Spasitelja punog ljubavi koji duboko čezne da se ponovo sastane sa svojim izabranim narodom. Vernici su pozvani na svakodnevnu duhovnu pripremu i stalnu budnost da ih Hristov dolazak ne bi zatekao nespremne.

SMERNICE U PROUČAVANJU

1. KORAK - MOTIVIŠITE

Naglasite tekst: Jovan 14,1-3.

Ključno načelo duhovnog rasta: Slavni vrhunac hrišćanske vere biće susret sa Hristom prilikom Njegovog obećanog dolaska.

Samo za učitelje: Naglasite učenicima u razredu da je važnost Hristovog dolaska istaknuta njegovim čestim pominjanjem u Svetom pismu.

Uvodna aktivnost: Setite se nekog školskog ili porodičnog okupljanja, možda prilikom proslave godišnjice mature iz srednje škole. Kako ste se osećali kada ste ponovo videli drugove iz odeljenja?

Zamolite razred da zamisle trenutak najzbudljivijeg susreta od svih: Drugi Hristov dolazak. Kako će on izgledati na osnovu Svetog pisma? Podstaknite učenike da iskažu što više svojih utisaka, praveći kao razred zajedničku sliku Hristovog skorog povratka. Kako će taj događaj izgledati, kojim zvucima će biti praćen, koja osećanja će pobuditi? Što je najvažnije, zamolite nekoliko članova razreda da odgovore na sledeće pitanje: Šta susret sa Hristom znači njima lično?

Razmislite o ovome: Ponovni susret znači da ćemo ponovo biti svi okupljeni. Iako Ga mnogi u vreme vaskrsenja, osim Njegovih učenika, nisu videli licem u lice, zašto je Drugi dolazak, ipak, ponovni susret Hrista i Njegovog naroda? Kako smo Ga već videli licem u licu, iako Ga nismo videli svojim očima?

2. KORAK - ISTRAŽITE

**Samo za učitelje: Iako su oštro podeljeni po pitanju učenja i pojedino-
stima Drugog dolaska, mnogi hrišćani se slažu da Isus ponovo dolazi da
obnovi susret sa svojim narodom.**

BIBLIJSKI KOMENTAR

I Obećanje i cilj Isusovog dolaska

(Podsetite se tekstova iz Jevanđelja po Jovanu 14,1-3. i Mateju 16,27)

Tekst u Jevanđelju po Mateju 16,27. ukazuje na Danilovo proročanstvo o konačnom sudu (Danilo 7,13.14). Hristos je objedinio starozavetna proročanstva proroka Zaharije, Danila, Isaije i drugih da izloži novozavetno učenje o Drugom dolasku. Sigurnost tog učenja postavila je temelj sa koga On zapoveda: „Da se ne plaši srce vaše.“ Na ovoj planeti zaraženoj ratovima, neizlečivim bolestima, genocidima, nuklearnim nesrećama, rasizmom, razvodima, ekonomskom nesigurnošću, itd, ovo Hristovo uveravanje postaje zapovest koja pruža izazov. Ipak, kakvu god patnju ovde možemo doživeti, to se ne može porediti sa Božjom obećanom nagradom. „Zato nam se ne dosađuje; no ako se naš spoljašnji čovjek i raspada, ali se unutrašnji i obnavlja svaki dan. Jer naša laka sadašnja briga donosi nam vječnu i od svega pretežniju slavu.“ (2. Korinćanima 4,16.17)

Razmislite o ovome: Mnogi teolozi odbacuju sud kao nešto što umanjuje Božju milost, opravdanje i oproštenje. Zašto je Božja milost i opraštanje besmislena bez suda?

II Način i vreme Njegovog dolaska

*(Podsetite se u razredu teksta iz Jevanđelja po Mateju 24. poglavlja i Otkri-
venja 1,7)*

Postoje tri osnovna teološka gledišta u vezi sa vremenom Hristovog dolaska.

Postmilenisti veruju da će Drugom Hristovom dolasku prethoditi hiljadu godina napretka. U toku devetnaestog veka, u vreme tehnološkog napretka, mnogi su prihvatili ovo verovanje. Umanjena očekivanja, prouzrokovana u velikoj meri mnoštvom ratova, skoro da su ugušila ovo verovanje.

Amilenisti ne veruju u doslovnih hiljadu godina, već ih shvataju u prenesenom značenju. Zato je za njih nevažno vreme Hristovog dolaska u odnosu na hiljadu godina.

Poslednja grupa, premilenisti, podeljena je u dve podgrupe – dispencionalisti i historisti. Dispencionalisti veruju da Bog deluje drugačije među ljudima u različitim vremenskim razdobljima. Vreme od Hristovog

raspeća na Golgoti do početka velikih nevolja označava jedno razdoblje u istoriji crkve. Tajno vaznesenje vernika dešava se na kraju tog razdoblja, dok se Hristov drugi dolazak dešava sedam godina kasnije, na kraju sedmogodišnjih nevolja (postoje manje razlike unutar ove grupe o tačnom redosledu). Grešnici imaju još jednu šansu da se pokaju u toku tog sedmogodišnjeg razdoblja ispunjenog nevoljama.

Biblijsko neslaganje sa ovim gledištem je preveliko da bismo ga ovom prilikom izneli, ali bez sumnje ste neka već zapazili. Biblijsko gledište je najbolje predstavljeno premilemijumskim učenjem. Na osnovu tog učenja Hristos dolazi na početku hiljadu godina (i posle vremena nevolje) da otkupi žive i mrtve spasene (prvim vaskrsenjem). Živi grešnici biće uništeni slavom tog dolaska. Zatim će spavati zajedno sa svim nepravednicima iz razdoblja zemaljske istorije do kraja hiljadu godina, kada će se dogoditi vaskrsenje osuđenih. Posle tog drugog vaskrsenja biće konačno uništeni.

Način Hristovog dolaska spominje se nekoliko puta, pri čemu su jasno otkrivene njegove najznačajnije odlike: 1) javan (nasuprot „tajnom“, Otkrivenje 1,7; 1. Solunjanima 4,15-18), 2) dešava se u isto vreme u celom svetu (nasuprot „ograničenom“, Matej 24,5.23-30), 3) objavljen uz glasan zvuk trube (nasuprot „tajnom“, 1. Solunjanima 4,15-18; Matej 24,31), 4) doslovan i ličan (nasuprot „u prenesenom značenju“, Dela 1,11; Luka 24,36-43), 5) neočekivan (1. Solunjanima 5,2-6; Matej 24,43.44), i 6) kataklizmičan (Danilo 2,32-35). U vezi sa vremenom i načinom Hristovog dolaska Bog nam daje dovoljno činjenica da bismo ga verom mogli prihvatiti, ali ne i previše da ne bismo sve to olako shvatili.

Razmislite o ovome: Odlaganje nanosi bol mnogim ljudima; šta će mnogi učiniti ako veruju da imaju dve prilike da se pripreme za Hristov povratak kao što dispenzacionalisti veruju? Koja opasnost leži u ovom učenju?

3. KORAK – PRIMENITE

Samo za učitelje: Činjenice mogu da nadahnu. Činjenice mogu da nas učine neosetljivim.

U Jevanđelju po Mateju 24. poglavlju, Isus odgovara na pitanje učenika o vremenu svog dolaska. Da li će im koristiti ako im pruži mnoštvo činjenica? Da li će postati oprezni ili pospani?

U Jevanđelju po Mateju 25. poglavlju Isus iznosi tri priče o pripremi i budnosti, koje predstavljaju obrazac duhovne spremnosti. Razmotrite ove obrasce u razredu: 1) deset devojaka, 2) tri sluge (priča o talantima), 3) ovce nasuprot kozama. Koja načela možemo uočiti u ovim pričama, a koja će nam pomoći da se pripremimo za Hristov dolazak? Na koji način možemo

izraziti ta načela u svom životu? Kako naš razred može postati spreman da sretne Isusa?

Aktivnost: Otvorite Jevanđelje po Mateju 25. poglavlje. Razgovarajte o svim kratkim pričama, tražeći načela koja se mogu primeniti na okolnosti u dvadeset prvom veku. Ove istinite priče imaju primenu i izvan svog trenutnog okvira.

Razmislite o prenesenom značenju:

- Šta je rečeno o duhovnoj spremnosti?

Analizirajte sadržaj:

- Šta su učesnici u priči dobro uradili?

- Šta su protivnici pogrešno učinili?

- Kako su protivnici mogli da donesu bolje odluke?

- Koji je važan trenutak razdvojio protivnike od učesnika? Koje promene treba ostvariti da ishod bude srećniji?

- Kako ova načela primenjujemo u ličnoj duhovnosti?

- Zašto su razlike između učesnika i protivnika **izražene u njihovim delima, a ne u načinu i suštini razmišljanja?**

4. KORAK – BUDITE KREATIVNI

Samo za učitelje: Početak je još jedne školske godine. Profesori dele raspored časova i daju kratak pregled gradiva, ukazujući na očekivanja koja imaju iz nastave različitih predmeta. Neki učenici će se uskladiti sa svim tim i odmah odgovoriti na očekivanja. Drugi će se zabavljati, odlagati obaveze i na kraju doživeti neuspeh. Bolji učenici pripremiće se za poslednje ispite; drugi će gubiti vreme uludo, odlagati i kasniti. Škola života odvija se prema sličnim načelima. Polaganje poslednjeg ispita označava primanje večnog života. Neuspeh možemo lako objasniti. Učenje u poslednji čas neće doneti uspeh. Postepeni napredak u toku života hoće.

Aktivnost: Ove sedmice pripremite pregled svog života pomoću slika. Proučite svoju ličnu istoriju kroz slike. Napravite album sa slikama koje će prikazati vašu životnu priču. Razvrstajte slike po tome za šta vas je pripremio taj događaj sa slike. Šta je određene događaje učinilo uspešnim? Koje duhovne pouke o pripremi za večni život možete izvući iz tih događaja?

